

Nr 159.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ratificering för Sveriges del av den i Paris den 9 februari 1920 undertecknade internationella traktaten om Spetsbergen; given Stockholms slott den 14 mars 1924.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härigenom föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

E. Marks von Würtemberg.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars 1924.

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETTERSSON.

Ministern för utrikes ärendena anför efter gemensam beredning med statsrådet och chefen för handelsdepartementet:

»Vid föredragning den 14 januari 1920 täcktes Kungl. Maj:t för Sveriges del godkänna en i samband med fredsförhandlingarna i Paris upprättad traktat mellan Amerikas Förenta Stater, Danmark, Frankrike, Italien, Japan, Nederländerna, Norge, Storbritannien och Sverige angående reglerande av ögruppen Spetsbergens folkrättsliga status, igenom vilken traktat Norges suveränitet över nämnda ögrupp erkändes. Sedan numera från norsk sida de åtgärder vidtagits, vilka utgjorde förutsättningar för traktatens ikraftträdande samt jämväl flera av signatärmakterna ratificerat traktaten, torde frågan om Sveriges ratifikation av densamma böra upptagas till avgörande.

Bihang till riksdagens protokoll 1924. 1 saml. 121 häft. (Nr 159)

Som bekant har svensk vetenskaplig forskning sedan länge visat ett betydande intresse för Spetsbergsögruppen, och svenska vetenskapliga expeditioner hava därstädes dels företagit gradmätningar dels ock undersökt växt- och djurvärlden, varjämte geologiska undersökningar därstädes bedrivits.

Svenska ekonomiska intressen knötos vid ögruppen, sedan under början av 1900-talet vissa områden, inom vilka konstaterats förekomsten av väldiga brytbara kolflötser, ockuperats för svensk räkning. År 1911 bildades ett bolag för att påbörja rationell brytning av stenkol inom dessa områden, vilka 1916 övertogs av aktiebolaget Spetsbergens svenska kolfält. Detta bolag rekonstruerades år 1921 under medverkan från svenska statens sida och ett nytt bolag, benämnt svenska stenkolsaktiebolaget Spetsbergen, bildades, varvid 1,250,000 kronor tecknades och inbetalades av svenska staten. Bolagets aktiekapital ökades sedermera i januari månad 1922 med 750,000 kronor, vilken aktiepost likaledes övertogs av staten. Av statsmedel har bolaget därjämte av 1923 års riksdag fått sig beviljat ett lån av 1,500,000 kronor.

Bolagets utomordentliga rika kolfält äro belägna dels vid Braganzabukten dels ock vid Isfjorden och dess förgreningar, där jämväl ett annat svenskt företag äger intressen.

Innan jag går att redogöra för den ordning, som är avsedd att införas å Spetsbergen genom den i Paris den 9 februari 1920 undertecknade traktaten, torde jag få i korthet beröra *Spetsbergsfrågans tidigare skeden*.

Spetsbergens ställning i internationellt-rättsligt hänseende har sedan länge varit föremål för uppmärksamhet och meningsutbyten. Sålunda framställde under sexton- och sjuttonhundratalet såväl Holland och Danmark som England och Ryssland anspråk på ögruppen. Småningom började man emellertid allmänt att betrakta densamma såsom s. k. terra nullius eller herrelöst land, d. v. s. ett för alla staters undersåtar i lika mån öppet område.

År 1871 blev frågan om ögruppens rättsliga ställning aktuell, i det att en framställning gjordes till svenska regeringen om vidtagande av erforderliga åtgärder för beredande av internationellt skydd för en tilltänkt svensk koloni å ögruppen. Bolagets begäran föranledde regeringen att förfråga sig hos de stater, som kunde äga intresse i saken, huruvida desamma hade något att invända mot ögruppens besittningstagande för svensk-norsk räkning. Under det att samtliga övriga makter icke hade något att häremot erinra, framställde Ryssland åtskilliga anmärkningar och yrkade på bibehållande av status quo. Med anledning härav förföll frågan.

Någon olägenhet av att förslaget ej föranledde ett ordnande av Spetsbergens rättsliga status förspordes ej förrän under början av 1900-talet, då gruvdrift och kolbrytning å Spetsbergen kommit till stånd, och behovet av rättsligt ordnade förhållanden å ögruppen alltmer framträdde särskilt med hänsyn därtill, att tvister uppstått mellan de personer och bolag, som därstädes utövade fångst- eller gruvdriftsverksamhet liksom även mellan nämnda näringsidkare och de turister, som besökte ögruppen.

I början av år 1907 upptog därför norska regeringen frågan om önskvärdheten av att genom ett internationellt avtal söka råda bot å oförmålda av så-

väl Norges som andra makters undersåtar överklagade förhållanden och inledde i dylikt syfte förhandlingar med de makter, som kunde antagas vara intresserade av frågan, eller Belgien, Danmark, Frankrike, Nederländerna, Ryssland, Storbritannien, Sverige och Tyskland. Norska regeringen framhöll emellertid därvid uttryckligen, att dess initiativ icke avsåge att framkalla någon förändring i ögruppens statsrättsliga ställning som herrelöst och för alla staters undersåtar lika öppet land.

Samtliga nyssnämnda stater, med undantag av Belgien, som ansåg sig sakna intressen å Spetsbergen och för den skull avhöll sig från att uttala sig i saken, förklarade sig villiga att ingå i förhandlingar om det framställda förslaget.

Då norska regeringen förmenade, att det skulle möta svårigheter att utarbete ett förslag till överenskommelse i ärendet utan föregående överläggningar mellan de intresserade regeringarna rörande såväl de allmänna principerna för en dylik överenskommelse som rörande detaljbestämmelserna, hemställde densamma i augusti 1908 hos ovannämnda intresserade makter ävensom senare hos Amerikas Förenta Stater, att vederbörande länders diplomatiska representanter i Kristiania måtte bemyndigas deltaga i överläggningar med en representant för norska regeringen i syfte att göra de åtgärder, som borde vidtagas, till föremål för en detaljerad undersökning och eventuellt utarbete ett förslag till en internationell överenskommelse, vilken av norska regeringen skisserades, och som därefter skulle för godkännande framläggas för respektive regeringar.

Samtliga inbjudna makter förklarade sig villiga att deltaga i den föreslagna diplomatiska konferensen. Från svensk sida uppställdes dock den förutsättning, att överläggningarna inskränktes till en detaljerad undersökning av förhållandena och att ett träffande av bindande avtal skulle bli föremål för ytterligare tankeutbyte mellan de respektive regeringarna.

Under våren 1909 mottog svenska regeringen från norska regeringen en utförlig promemoria, avsedd att tjäna såsom program vid förhandlingarna, och innefattande en närmare redogörelse för norska regeringens uppfattning rörande åtgärder, som borde vidtagas för att råda bot å de olägenheter, som uppstått på grund av att en rättsordning saknades å Spetsbergsögruppen.

Från svensk sida framställdes nu till norska regeringen under hand det förslag, att frågan om Spetsbergens rättsliga organisation skulle ordnas genom direkta förhandlingar i främsta rummet mellan de länder, som enligt svenska regeringens uppfattning vore närmast intresserade av frågan, nämligen Sverige, Norge och Ryssland. Svenska regeringen fann det oförenligt med ögruppens karaktär av herrelöst land, att, på sätt från norsk sida ifrågasatts, någon viss makt övertog utövandet av jurisdiktionen å Spetsbergen och framlade därför ett förslag till uppgörande av en rättsordning för ögruppen, byggd på principen, att rättsförhållandena därstädes i den största utsträckning, som vore möjlig, skulle bedömas enligt lagarna i de intresserade parternas hemland och inför deras domstolar. I förekommande fall skulle internationella privaträttsliga regler lända till efterrättelse och endast för sådana tillfällen, då detta på grund av förhållandena vore uteslutet, skulle särskilda rättsregler utformas och speciella domstolar inrättas. Vissa mål rörande fast egendom skulle sålunda hand-

läggas av en »blandad domstol» med säte i Tromsö, och bestående av en medlem från var och en de tre makterna. Regler för jakt och fiske slutligen skulle fastställas genom internationell överenskommelse.

Det sålunda från svensk sida framställda förslag om förhandsunderhandlingar mellan Sverige, Norge och Ryssland gjordes till föremål för skriftväxling mellan respektive länders regeringar, och under försommaren 1910 uppnåddes enighet om, att en preliminär konferens för frågans behandling skulle hållas i Kristiania mellan de tre makterna.

Vid denna konferens, som ägde rum den 19 juli till den 11 augusti 1910, utarbetades ett sistnämnda datum dagtecknat förslag till en mellanfolklig konvention rörande Spetsbergens internationellt-rättsliga ställning och ordnandet av förhållandena å ögruppen.

Enligt detta förslag skulle Spetsbergen fortfarande betraktas såsom ett herrelöst land, vilket varken helt eller delvis skulle kunna underställas någon makts höghetsrätt. Alla länders medborgare skulle äga fritt tillträde till ögruppen och i krigstid skulle densamma vara neutralt område. Förslaget innehöll vidare bestämmelser om tillsättandet av en kommission, bestående av en svensk, en norsk och en rysk medlem, som skulle administrera Spetsbergen i enlighet med konventionen. Därjämte föreslogos regler för organiserandet av en polismyndighet, om införandet av en rättsordning, om villkoren för privaträttsligt besittningstagande av jordegendom, om arbetareskydd, bestämmelser om jakt och fiske, finansiella bestämmelser, bl. a. om fördelningen av de till följd av ögruppens administration uppkomna kostnader samt stadgande därom, att eventuella tvister rörande tolkningen av traktaten skulle avgöras genom skiljedom. I det slutprotokoll vartill förslaget fogades, uttalade de delegerade, att de ämnade till sina respektive regeringar hemställa, att förslaget genom förmedling av norska regeringen måtte föreläggas övriga intresserade makters regeringar med anmodan, att till svenska, norska och ryska regeringarna framlägga sina anmärkningar, så att sistnämnda regeringar måtte bli i tillfälle att gemensamt genomgå dessa. Resultatet av denna granskning skulle därefter delgivas de intresserade regeringarna före den konferens mellan representanter för samtliga intresserade makter, som norska regeringen hade för avsikt att sammankalla.

I överensstämmelse härmed överlämnade norska regeringen konventionsförslaget till de intresserade regeringarna. De anmärkningar, som framställdes mot detsamma, blevo därefter föremål för behandling å en ny konferens i Kristiania i januari 1912 mellan delegerade för Sverige, Norge och Ryssland. Under denna utarbetades ett nytt förslag till konvention, vilket i huvudsak var överensstämmande med det, som uppgjorts år 1910.

Norska regeringen överlämnade sedermera det nya konventionsförslaget till de intresserade makterna, som anmodades att till norska, ryska och svenska regeringarna översända sina eventuella anmärkningar och därvid meddelades från norsk sida, att man hade för avsikt att inom en snar framtid sammankalla den slutliga konferensen.

Till följd av åtskilliga omständigheter kom emellertid denna konferens att äga rum först år 1914. De anmärkningar och förslag, som ingått från makterna, blevo omedelbart före konferensen föremål för behandling av delegerade

för Sverige, Norge och Ryssland. Dessa föreslogo under konferensen en del ändringar i konventionsutkastet, i avsikt att tillmötesgå vissa framställda erinringar. Då emellertid någon enighet icke kunde uppnås å konferensen, ajournerades densamma till den 1 februari 1915.

Med anledning av världskriget återupptogs dock icke konferensarbetet vid sagda tidpunkt, och spörsmålet om Spetsbergsögruppens rättsliga status kom därför att bliva vilande.

Vid världskrigets slut återupptogs detsamma emellertid av norska regeringen, vilken till fredskonferensens president och till stormakterna överlämnade ett memorandum i frågan med yrkande att Spetsbergsögruppen jämte Björnön skulle »hänläggas» under Norge.

De allierade och associerade makternas högsta råd beslöt att taga de norska önskemålen om Spetsbergen under övertvägande och tillsatte för ifrågavarande spörsmåls behandling i juli 1919 en kommission bestående av en brittisk, en fransk, en amerikansk och en italiensk medlem, vilken jämväl skulle pröva de anspråk å Spetsbergen, som framställdes från andra makter än Norge.

Svenska regeringen anmodades följaktligen att för kommissionen tillkännagiva sin ställning till frågan och överlämnade med anledning därav genom sina delegerade vid fredskonferensen ett memorandum, varuti i första rummet förordades den lösning av frågan, att Spetsbergsögruppens förvaltning måtte anföras åt Norge genom internationellt mandat. De svenska delegerades instruktioner lämnade likväl även möjlighet öppen för diskussion om villkoren för ögruppens överlämnande till Norge med suveränitetsrätt, i händelse de allierade och associerade regeringarna skulle önska på sådant sätt tillmötesgå de norska önskemålen.

Sedan kommissionen avgivit sitt betänkande, förklarade sig högsta rådet den 25 september 1919 samtycka till att Spetsbergsögruppens rättsliga status skulle ordnas på grundval av erkännande av Norges fullständiga suveränitet.

Såväl svenska regeringen som övriga intresserade regeringar inbjödos av franska regeringen att underteckna en traktat om Spetsbergen, som utarbetats i överensstämmelse med högsta rådets förklaring, och vars innehåll godkänts av norska regeringen.

Såsom jag redan tillåtit mig erinra, befanns traktaten jämväl kunna från svensk sida godkännas. Vid ärendets föredragning den 14 januari 1920 anmälde dåvarande ministern för utrikes ärendena, att traktatstexten för yttrande överlämnats bl. a. till utrikesdepartementets sakkunnige i folkrätt, samt att denne såsom allmänt omdöme anført, *att* traktatens regler i det hela torde få anses ägnade att väl tillgodose de å Spetsbergen nu befintliga företagens befogade intressen och möjliggöra tillkomsten av nya svenska företag, och *att* traktaten säkerligen härutinnan icke stode tillbaka för tidigare på terra-nullius-principens och förvaltningsgemenskapens grund byggda förslag men såtillvida ägde ett bestämt företräde framför dessa, som den icke i samma mån innebure anledningar till oupphörliga friktioner. Såsom eget yttrande framhöll ministern, att i traktatsförslaget den hänsyn på alla viktigare punkter tagits till Sveriges önskemål och berättigade intressen, att traktaten syntes honom kunna från svensk sida godkännas. Traktaten undertecknades därefter den 9 februari 1920

i Paris av befullmäktigade ombud för Sverige, Amerikas Förenta Stater, Danmark, Frankrike, Italien, Japan, Nederländerna, Norge och Storbritannien.

Jag anhåller nu att få redogöra för *de huvudsakligaste bestämmelserna i traktaten*.

I sin 1 artikel innehåller den bestämmelse därom, att de fördragsslutande parterna under de i traktaten angivna villkor erkänna Norges fulla och uteslutande suveränitet över Spetsbergsögruppen, vars utsträckning i artikeln närmare anges.

Artikel 2 reglerar frågan om rätt till jakt och fiske å Spetsbergen. Dylik rätt skall i princip och med full likställdhet medgivas alla de fördragsslutande parternas undersåtar.

Artikel 3 innehåller bestämmelser om fritt tillträde till ögruppen och omgivande vatten för alla de fördragsslutande parternas undersåtar, vilka bl. a. skola äga rätt att jämlikt denna artikel och artikel 7 på grundval av full likställighet utöva alla slag av handels- och industriell verksamhet, gruvdrift och sjöfart. Det stadgas särskilt, att norska undersåtar icke skola i något hänseende beviljas en gynnsammare behandling än övriga fördragsslutande parternas undersåtar.

Artiklarna 4 och 5 innehålla bestämmelser rörande trådlös telegraf å Spetsbergen samt angående upprättandet därstädes av en internationell meteorologisk station.

Enligt artikel 6 erkännas de av någon bland de fördragsslutande parternas undersåtar redan verkställda ockupationer i princip såsom giltiga. För avgörande i det enskilda fallet och särskilt ifråga om tvistiga ockupationer, hänvisar artikeln till en vid traktaten fogad bilaga, vilken fastställer ett förfarande för opartisk granskning inom viss angiven tid av de anspråk på områden inom Spetsbergsögruppen, vilka framställts före dagen för traktatens undertecknande. Kostnaderna för detta förfarande skola gäldas av vederbörande enskilda intressenter i proportion till storleken av deras anspråk.

Artikeln 8 är en av de centrala bestämmelserna i traktaten. Den innehåller ett åtagande från Norges sida att för Spetsbergsögruppen utfärda en bergverksordning. I artikeln stadgas särskilt, att inga skatter eller avgifter må påläggas intressenterna utöver vad som erfordras för ögruppens behov och angivas vissa maximisatser för den exportavgift, som må påläggas mineralier. Med anledning av uttalanden från ansvarigt norskt håll anser jag mig kunna bestämt utgå ifrån att Norge vid införandet och utövandet av en administration på Spetsbergen utvecklar största möjliga sparsamhet och icke ökar kostnaderna för densamma genom några åtgärder, som ej äro nödvändiga, samt att beskattningen på Spetsbergen med all sannolikhet städse kommer att följa de allmänna skatteprinciper, som gälla i Norge.

Artikel 9 fastslår ett förbud mot ögruppens befestande.

Enligt artikel 10 skall konventionen träda i kraft beträffande artikel 8, så snart alla signatärmakter ratificerat densamma, i övrigt samtidigt med nyss nämnda bergverksordning.

Artikel 10 öppnar vidare, i avvaktan på traktatens tillträdande av en av de

fördragsslutande parterna erkänd regering i Ryssland, en särskild möjlighet för ryska undersåtar att tillvarata sina intressen å Spetsbergen. Artikeln innehåller i övrigt bestämmelser om traktatens ratificering och tillträdande av andra stater efter ratificerandet.

Vad beträffar frågan om Norges åtagande att utarbete nyssnämnda *bergverksordning*, tillställde norska regeringen i slutet av september 1921 traktatens signatärmakter ett förslag till sådan med hemställan, att eventuella anmärkningar mot detsamma måtte delgivas norska regeringen. Genom förslaget ifråga tillförsäkrades de fördragsslutande parternas undersåtar, däri inbegripet Norges, en fullt likställd och opartisk behandling vid nyttjandet av deras anläggningar å ögruppen. Förslaget, som var byggt på inmutningssystemet innehöll även särskilda bestämmelser om bergverksdriften och om arbetareskydd. Sedan förslaget underkastats sakkunnig granskning, förklarade Kungl. Maj:t vid föredragning den 2 december 1921 anledning icke föreligga att för Sveriges del framställa anmärkningar mot detsamma. Även övriga regeringar lämnade förslaget utan anmärkning med undantag av den nederländska, som påyrkade vissa ändringar. Sedan genom förhandlingar mellan nederländska och norska regeringen enighet uppnåtts om dessa ändringar, hemställde i slutet av år 1922 norske utrikesministern genom Kungl. Maj:ts minister i Kristiania, att svenska regeringen måtte godkänna de överenskomna ändringarna, varvid han samtidigt meddelade, att vissa formella jämkningar gjorts i förslagets franska text. Sedan samtliga ändringsförslag granskats av sakkunniga och därvid befunnits från svensk sida icke giva anledning till erinran, förklarade Kungl. Maj:t vid föredragning den 13 januari 1923, att anledning icke föreläge att för Sveriges del framställa någon anmärkning mot den mellan norska och nederländska regeringarna träffade överenskommelsen om ändring i förslaget till bergverksordning för Spetsbergen eller mot de formella jämkningar, som vidtagits i förslagets franska text.

Icke heller övriga signatärmakter hava framställt några anmärkningar mot de överenskomna ändringarna, och har enighet sålunda uppnåtts om en bergverksordning, vilken i norsk originaltext torde få fogas till protokollet över detta ärende (litt. C).

Enligt ingångna meddelanden hava hittills Danmark, Nederländerna och Storbritannien ratificerat traktaten om Spetsbergen, varjämte norska regeringen inför stortinget framlagt propositioner dels om traktatens ratificerande för Norges del, dels om en lag för Spetsbergen, innehållande stadganden om förvaltnings- och rättsförhållandena å ögruppen, dels om en lag om inkomst- och förmögenhetsskatt samt dels om en lag om utförselavgifter å mineralier och bergarter.

I propositionen till stortinget om traktatens ratificering meddelas, att bergverksordningen kommer att utfärdas genom en kunglig resolution och att dagen för dess ikraftträdande kommer att fastställas genom lag.

Från norsk sida har man ansett sig böra i någon form försäkra sig om Rådsrysslands anslutning till traktaten för att undvika de svårigheter, som med hänsyn till förefintligheten av ryska claims liksom till en protest mot traktatens och bergverksordningens ikraftträdande, som rådsregeringen i början av år

1923 avgivit till norska regeringen eljest kunde förväntas. Frågan har numera efter förhandlingar lösts på det sätt, att sovjetregeringen omedelbart efter det Norge de jure erkänt densamma meddelade norska regeringen genom sin befullmäktigade representant i Kristiania, att Sovjetryssland erkänner Norges suveränitet över Spetsbergen, inbegripet Björnön, och följaktligen för framtiden icke kommer att göra några invändningar mot traktaten eller bergverksordningen. Att Sverige saknar all anledning att framställa invändningar mot Rysslands anslutning till traktaten synes uppenbart.»

Herr ministern anför vidare: »Under de omständigheter, som i det föregående angivits, torde tidpunkten nu vara inne att träffa ett avgörande huruvida traktaten jämväl för Sveriges del skall ratificeras. För min del hyser jag icke någon tvekan om lämpligheten av att så sker. Såsom jag redan tillåtit mig att framhålla vid erinran om det yttrande som på sin tid av mig i min dåvarande egenskap av utrikesdepartementets sakkunnige i folk rätt avgavs hade jag efter prövning av traktatens bestämmelser kommit till den uppfattning, att desamma i det hela torde få anses ägnade att väl tillgodose de å Spetsbergen redan befintliga företagens befogade intressen och möjliggöra tillkomsten av nya svenska företag och att traktaten säkerligen härutinnan icke stode tillbaka för tidigare på andra grunder byggda förslag till ordnande av förhållandena å Spetsbergen, men i visst avseende ägde ett bestämt företräde framför dessa. Den uppfattning, varåt jag i ifrågavarande yttrande gav uttryck, har jag icke heller sedermera funnit anledning frångå. Det synes mig ej minst för Sverige vara ett önskemål av betydande vikt att en slutgiltig lösning av Spetsbergsfrågan utan dröjsmål kommer till stånd, allrahelst svenskt kapital under de senaste åren i ökad utsträckning insatts i företag på ögruppen, vilkas framtida utveckling ett definitivt reglerande av Spetsbergens ställning i överensstämmelse med den föreliggande traktaten i avsevärd mån skulle bidra att trygga. Jag finner mig alltså böra tillstyrka, att traktaten för Sveriges del ratificeras, och torde, med hänsyn till bestämmelserna i § 12 regeringsformen, riksdagens samtycke böra härtill inhämtas.»

Med anledning av vad sålunda anförts hemställer ministern, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att samtycka till att den mellan Sverige, Amerikas Förenta Stater, Danmark, Frankrike, Italien, Japan, Nederländerna, Norge och Storbritannien i Paris den 9 februari 1920 undertecknade och vid protokollet över detta ärende i fransk och engelsk originaltext samt svensk översättning under litt. A och B fogade traktaten om Spetsbergen för Sveriges del ratificeras.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Herbert Bosson Ribbing.

Bilaga A.

T r a i t é

concernant le Spitsberg signé à Paris le 9 février 1920.

Le Président des Etats-Unis d'Amérique, Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne et d'Irlande et des territoires Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes, Sa Majesté le Roi de Danemark, le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté l'Empereur du Japon, Sa Majesté le Roi de Norvège, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Sa Majesté le Roi de Suède,

The President of The United States of America; His Majesty the King of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India; His Majesty the King of Denmark; the President of the French Republic; His Majesty the King of Italy; His Majesty the Emperor of Japan; His Majesty the King of Norway; Her Majesty the Queen of the Netherlands; His Majesty the King of Sweden,

Désireux, en reconnaissant la souveraineté de la Norvège sur l'archipel du Spitsberg, y compris l'île aux Ours, de voir ces régions pourvues d'un régime équitable propre à en assurer la mise en valeur et l'utilisation pacifique,

Desirous, while recognising the sovereignty of Norway over the Archipelago of Spitsbergen, including Bear Island, of seeing these territories provided with an equitable régime, in order to assure their development and peaceful utilisation,

Ont désigné pour leurs plénipotentiaires respectifs en vue de conclure un Traité à cet effet:

Have appointed as their respective Plenipotentiaries with a view to concluding a Treaty to this effect:

Le Président des États-Unis d'Amérique:

The President of the United States of America:

M. Hugh Campbell Wallace, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire des États-Unis d'Amérique à Paris;

Mr. Hugh Campbell Wallace, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the United States of America at Paris;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

His Majesty the King of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

Le Très Honorable Comte de Derby, K. G., G. C. V. O., C. B. Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de S. M. Britannique, à Paris;

The Right Honourable the Earl of Derby, K. G., G. C. V. O., C. B., His Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary at Paris;

Et,

And

- pour le *Dominion du Canada*:
L'Honorable Sir George Halsey Perley, K. C. M. G., Haut Commissaire du Canada dans le Royaume-Uni;
- pour le *Commonwealth d'Australie*:
Le Très Honorable Andrew Fisher, Haut Commissaire de l'Australie dans le Royaume-Uni;
- pour le *Dominion de la Nouvelle-Zélande*:
Le Très Honorable Sir Thomas Mac Kenzie, K. C. M. G., Haut Commissaire de la Nouvelle-Zélande dans le Royaume-Uni;
- pour l'*Union Sud-Africaine*:
M. Reginald Andrew Blankenberg, O. B. E., faisant fonction de Haut Commissaire de l'Union Sud-Africaine dans le Royaume-Uni;
- pour l'*Inde*:
Le Très Honorable Comte de Derby, K. G., G. C. V. O., C. B.;
- Sa Majesté le Roi de Danemark*:
M. Herman Anker Bernhoft, Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de S. M. le Roi de Danemark à Paris;
- Le Président de la République Française*:
M. Alexandre Millerand, Président du Conseil, Ministre des Affaires étrangères;
- Sa Majesté le Roi d'Italie*:
L'Honorable Maggiorino Ferraris, Sénateur du Royaume;
- Sa Majesté l'Empereur du Japon*:
M. K. Matsui, Ambassadeur extraordinaire et Plénipotentiaire de S. M. l'Empereur du Japon à Paris;
- Sa Majesté le Roi de Norvège*:
M. le Baron de Wedel Jarlsberg, Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de S. M. le Roi de Norvège à Paris;
- for the *Dominion of Canada*:
The Right Honourable Sir George Halsey Perley, K. C. M. G., High Commissioner for Canada in the United Kingdom;
- for the *Commonwealth of Australia*:
The Right Honourable Andrew Fisher, High Commissioner for Australia in the United Kingdom;
- for the *Dominion of New Zealand*:
The Right Honourable Sir Thomas Mac Kenzie, K. C. M. G., High Commissioner for New Zealand in the United Kingdom;
- for the *Union of South Africa*:
Mr. Reginald Andrew Blankenberg, O. B. E., Acting High Commissioner for South Africa in the United Kingdom;
- for *India*:
The Right Honourable the Earl of Derby, K. G., G. C. V. O., C. B.;
- His Majesty the King of Denmark*:
Mr. Herman Anker Bernhoft, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of H. M. the King of Denmark at Paris;
- The President of the French Republic*:
Mr. Alexandre Millerand, President of the Council, Minister for Foreign Affairs;
- His Majesty the King of Italy*:
The Honourable Maggiorino Ferraris, Senator of the Kingdom;
- His Majesty the Emperor of Japan*:
Mr. K. Matsui, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of H. M. the Emperor of Japan at Paris;
- His Majesty the King of Norway*:
Baron Wedel Jarlsberg, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of H. M. the King of Norway at Paris;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. John L o u d o n, Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de S. M. la Reine des Pays-Bas à Paris;

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. le Comte J.-J.-A. E h r e n s v ä r d, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de S. M. le Roi de Suède à Paris;

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des stipulations ci-après:

Article premier.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour reconnaître, dans les conditions stipulées par le présent Traité, la pleine et entière souveraineté de la Norvège sur l'archipel du Spitsberg comprenant, avec l'île aux Ours ou Beeren-Eiland, toutes les îles situées entre les 10° et 35° de longitude Est de Greenwich et entre les 74° et 81° de latitude Nord, notamment: le Spitsberg occidental, la terre du Nord-Est, l'île de Barents, l'île d'Edge, les îles Wiche, l'île d'Espérance ou Hopen-Eiland et la terre du Prince-Charles, ensemble les îles, îlots et rochers qui en dépendent (Voir la carte annexée).

Article 2.

Les navires et ressortissants de toutes les Hautes Parties Contractantes seront également admis à l'exercice du droit de pêche et de chasse dans les régions visées à l'article 1er et leurs eaux territoriales.

Il appartiendra à la Norvège de maintenir, prendre ou édicter les mesures propres à assurer la conservation et, s'il y a lieu, la reconstitution de la faune et de la flore dans lesdites régions et leurs eaux territoriales, étant entendu que ces mesures devront toujours être également applicables aux ressortissants de toutes les Hautes Parties Contractantes, sans exemptions, privilèges et faveurs quelconques, directs ou indirects, au profit de l'une quelconque d'entre elles.

Her Majesty the Queen of the Netherlands:

Mr. John L o u d o n, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of H. M. the Queen of the Netherlands at Paris;

His Majesty The King of Sweden:

Count J.-J.-A. E h r e n s v ä r d, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of H. M. the King of Sweden at Paris;

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

Article 1.

The High Contracting Parties undertake to recognise, subject to the stipulations of the present Treaty, the full and absolute sovereignty of Norway over the Archipelago of Spitsbergen, comprising, with Bear Island or Beeren-Eiland, all the islands situated between 10° and 35° longitude East of Greenwich and between 74° and 81° latitude North, especially West Spitsbergen, North-East Land, Barents Island, Edge Island, Wiche Islands, Hope Island or Hopen-Eiland, and Prince Charles Foreland, together with all islands great or small and rocks appertaining thereto (see annexed map).

Article 2.

Ships and nationals of all the High Contracting Parties shall enjoy equally the rights of fishing and hunting in the territories specified in Article 1 and in their territorial waters.

Norway shall be free to maintain, take or decree suitable measures to ensure the preservation and, if necessary the re-constitution of the fauna and flora of the said regions, and their territorial waters; it being clearly understood that these measures shall always be applicable equally to the nationals of all the High Contracting Parties without any exemption, privilege or favour whatsoever, direct or indirect, to the advantage of any one of them.

Les occupants dont les droits seront reconnus selon les termes des articles 6 et 7 jouiront du droit exclusif de chasse sur leurs fonds de terre: 1° à proximité des habitations, des maisons, des magasins, des usines, des installations aménagées aux fins de l'exploitation du fonds de terre, dans les conditions fixées par les règlements de la police locale; 2° dans un rayon de 10 kilomètres autour du siège principal des entreprises ou exploitations; et dans les deux cas sous réserve de l'observation des règlements édictés par le Gouvernement norvégien dans les conditions énoncées au présent article.

Article 3.

Les ressortissants de toutes les Hautes Parties Contractantes auront une égale liberté d'accès et de relâche pour quelque cause et objet que ce soit, dans les eaux, fjords et ports des régions visées à l'article 1er; ils pourront s'y livrer, sans aucune entrave, sous réserve de l'observation des lois et règlements locaux, à toutes opérations maritimes, industrielles, minières et commerciales sur un pied de parfaite égalité.

Ils seront admis dans les mêmes conditions d'égalité à l'exercice et à l'exploitation de toutes entreprises maritimes, industrielles, minières ou commerciales, tant à terre que dans les eaux territoriales, sans qu'aucun monopole, à aucun égard et pour quelque entreprise que ce soit, puisse être établi.

Nonobstant les règles qui seraient en vigueur en Norvège relativement au cabotage, les navires des Hautes Parties Contractantes en provenance ou à destination des régions visées à l'article premier auront le droit de relâcher, tant à l'aller qu'au retour, dans les ports norvégiens, pour embarquer ou débarquer des voyageurs ou des marchandises en provenance ou à destination desdites régions, ou pour toute autre cause.

Il est entendu qu'à tous égards, et notamment en tout ce qui concerne l'exportation, l'importation et le transit, les ressortissants de toutes les Hautes Parties Contractantes, leurs navires et leurs

Occupiers of land whose rights have been recognised in accordance with the terms of Articles 6 and 7 will enjoy the exclusive right of hunting on their own land: (1) in the neighbourhood of their habitations, houses, stores, factories and installations, constructed for the purpose of developing their property, under conditions laid down by the local police regulations; (2) within a radius of 10 kilometers round the headquarters of their place of business or works; and in both cases, subject always to the observance of regulations made by the Norwegian Government in accordance with the conditions laid down in the present Article.

Article 3.

The nationals of all the High Contracting Parties shall have equal liberty of access and entry for any reason or object whatever to the waters, fjords and ports of the territories specified in Article 1; subject to the observance of local laws and regulations, they may carry on there without impediment all maritime, industrial, mining and commercial operations on a footing of absolute equality.

They shall be admitted under the same conditions of equality to the exercise and practice of all maritime, industrial, mining or commercial enterprises both on land and in the territorial waters and no monopoly shall be established on any account or for any enterprise whatever.

Notwithstanding any rules relating to coasting trade which may be in force in Norway, ships of the High Contracting Parties going to or coming from the territories specified in Article 1 shall have the right to put into Norwegian ports on their outward or homeward voyage for the purpose of taking on board or disembarking passengers or cargo going to or coming from the said territories, or for any other purpose.

It is agreed that in every respect and especially with regard to exports, imports and transit traffic, the nationals of all the High Contracting Parties, their ships and goods shall not be

marchandises, ne seront soumis à aucune charge ni restriction quelconque, qui ne sera pas appliquée aux ressortissants, aux navires ou aux marchandises, jouissant en Norvège du traitement de la nation la plus favorisée, les ressortissants norvégiens, leurs navires et leurs marchandises étant dans ce but assimilés à ceux des autres Hautes Parties Contractantes, et ne jouissant d'un traitement plus favorable à aucun égard.

L'exportation de toutes marchandises destinées au territoire d'une quelconque des Puissances contractantes ne devra être frappée d'aucune charge ni restriction qui puissent être différentes ou plus onéreuses que celles prévues à l'exportation de marchandises de la même espèce à destination du territoire d'une autre Puissance contractante (y compris la Norvège) ou de tout autre pays.

Article 4.

Toute station publique de télégraphie sans fil établie ou à établir, avec l'autorisation ou par les soins du Gouvernement norvégien, dans les régions visées à l'article 1er, devra toujours être ouverte sur un pied de parfaite égalité aux communications des navires de tous pavillons et des ressortissants des Hautes Parties Contractantes dans les conditions prévues par la Convention radiotélégraphique du 5 juillet 1912 ou de la Convention internationale qui serait conclue pour être substituée à celle-ci.

Sous réserve des obligations internationales résultant d'un état de guerre, les propriétaires d'un bien-fonds pourront toujours établir et utiliser pour leurs propres affaires des installations de télégraphie sans fil, qui auront la liberté de communiquer pour affaires privées avec des stations fixes ou mobiles, y compris les stations établies sur les navires et les aéronefs.

Article 5.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent l'utilité d'établir dans les régions visées à l'article premier une station internationale de météorologie,

subject to any charges or restrictions whatever which are not borne by the nationals, ships or goods which enjoy in Norway the treatment of the most favoured nation; Norwegian nationals, ships or goods being for this purpose assimilated to those of the other High Contracting Parties, and not treated more favourably in any respect.

No charge or restriction shall be imposed on the exportation of any goods to the territories of any of the Contracting Powers other or more onerous than on the exportation of similar goods to the territory of any other Contracting Power (including Norway) or to any other destination.

Article 4.

All public wireless telegraphy stations established or to be established by, or with the autorisation of, the Norwegian Government within the territories referred to in Article 1 shall always be open on a footing of absolute equality to communications from ships of all flags and from nationals of the High Contracting Parties, under the conditions laid down in the Wireless Telegraphy Convention of July 5, 1912, or in the subsequent International Convention which may be concluded to replace it.

Subject to international obligations arising out of a state of war, owners of landed property shall always be at liberty to establish and use for their own purposes wireless telegraphy installations, which shall be free to communicate on private business with fixed or moving wireless stations, including those on board ships and aircraft.

Article 5.

The High Contracting Parties recognise the utility of establishing an international meteorological station in the territories specified in Article 1, the

d'ont l'organisation fera l'objet d'une Convention ultérieure.

Il sera pourvu également par voie de convention aux conditions dans lesquelles les recherches d'ordre scientifique pourront être effectuées dans les dites régions.

Article 6.

Sous réserve des dispositions du présent article, les droits acquis appartenant aux ressortissants des Hautes Parties Contractantes seront reconnus valables.

Les réclamations relativement aux droits résultant de prises de possession ou d'occupation antérieures à la signature du présent Traité seront réglées d'après les dispositions de l'Annexe ci-jointe, qui aura même force et valeur que le présent Traité.

Article 7.

Dans les régions visées à l'article 1er, la Norvège s'engage à accorder à tous les ressortissants des Hautes Parties Contractantes, en ce qui concerne les modes d'acquisition, la jouissance et l'exercice du droit de propriété, y compris les droits miniers, un traitement basé sur une parfaite égalité et conforme aux stipulations du présent Traité.

Il ne pourra être effectué d'expropriation que pour cause d'utilité publique et contre le versement d'une juste indemnité.

Article 8.

La Norvège s'engage à pouvoir les régions visées à l'article 1er d'un régime minier qui, notamment au point de vue des impôts, taxes ou redevances de toute nature, des conditions générales et particulières du travail, devra exclure tous privilèges, monopoles ou faveurs tant au profit de l'Etat qu'au profit des ressortissants d'une des Hautes Parties Contractantes, y compris la Norvège, et assurer au personnel salarié de toute catégorie les garanties de salaire et de protection nécessaires à leur bien-être physique, moral et intellectuel.

Les impôts, taxes et droits qui seront perçus devront être exclusivement con-

organisation of which shall form the subject of a subsequent Convention.

Conventions shall also be concluded laying down the conditions under which scientific investigations may be conducted in the said territories.

Article 6.

Subject to the provisions of the present Article, acquired rights of nationals of the High Contracting Parties shall be recognised.

Claims arising from taking possession or from occupation of land before the signature of the present Treaty shall be dealt with in accordance with the Annex hereto, which will have the same force and effect as the present Treaty.

Article 7.

With regard to methods of acquisition, enjoyment and exercise of the right of ownership of property, including mineral rights, in the territories specified in Article 1, Norway undertakes to grant to all nationals of the High Contracting Parties treatment based on complete equality and in conformity with the stipulations of the present Treaty.

Expropriation may be resorted to only on grounds of public utility and on payment of proper compensation.

Article 8.

Norway undertakes to provide for the territories specified in Article 1 mining regulations which, especially from the point of view of imposts, taxes or charges of any kind, and of general or particular labour conditions, shall exclude all privileges, monopolies or favours for the benefit of the State or of the nationals of any one of the High Contracting Parties, including Norway, and shall guarantee to the paid staff of all categories the remuneration and protection necessary for their physical, moral and intellectual welfare.

Taxes, dues and duties levied shall be devoted exclusively to the said territo-

sacrés auxdites régions et ne pourront être établis que dans la mesure où ils seront justifiés par leur objet.

En ce qui concerne spécialement l'exportation des minerais, le Gouvernement norvégien aura la faculté d'établir une taxe à l'exportation; toutefois cette taxe ne pourra être supérieure à 1 p. 100 de valeur maxima des minerais exportés jusqu'à concurrence de 100,000 tonnes, et au-dessus de cette quantité la taxe suivra une proportion décroissante. La valeur sera déterminée à la fin de saison navigable en calculant le prix moyen franco-bord.

Trois mois avant la date prévue pour sa mise en vigueur, le projet de régime minier devra être communiqué par le Gouvernement norvégien aux autres Puissances contractantes. Si, dans ce délai, une ou plusieurs desdites Puissances proposaient d'apporter des modifications à cette réglementation avant qu'elle soit appliquée, ces propositions seraient communiquées par le Gouvernement norvégien aux autres Puissances contractantes, pour être soumises à l'examen et à la décision d'une Commission composée d'un représentant de chacune desdites Puissances. Cette Commission sera réunie par le Gouvernement norvégien et devra statuer dans un délai de trois mois à dater de sa réunion. Ses décisions seront prises à la majorité des voix.

Article 9.

Sous réserve des droits et devoirs pouvant résulter pour la Norvège de son adhésion à la Société des Nations, la Norvège s'engage à ne créer et à ne laisser s'établir aucune base navale dans les régions visées à l'article 1er, à ne construire aucune fortification dans lesdites régions, qui ne devront jamais être utilisées dans un but de guerre.

Article 10.

En attendant que la reconnaissance par les Hautes Parties Contractantes d'un Gouvernement russe permette à la Russie d'adhérer au présent Traité, les nationaux et sociétés russes jouiront

ries and shall not exceed what is required for the object in view.

So far, particularly, as the exportation of minerals is concerned, the Norwegian Government shall have the right to levy an export duty which shall not exceed 1 % of the maximum value of the minerals exported up to 100,000 tons, and beyond that quantity the duty will be proportionately diminished. The value shall be fixed at the end of the navigation season by calculating the average free on board price obtained.

Three months before the date fixed for their coming into force, the draft mining regulations shall be communicated by the Norwegian Government to the other Contracting Powers. If during this period one or more of the said Powers propose to modify these regulations before they are applied, such proposals shall be communicated by the Norwegian Government to the other Contracting Powers in order that they may be submitted to examination and the decision of a Commission composed of one representative of each of the said Powers. This Commission shall meet at the invitation of the Norwegian Government and shall come to a decision within a period of three months from the date of its first meeting. Its decisions shall be taken by a majority.

Article 9.

Subject to the rights and duties resulting from the admission of Norway to the League of Nations, Norway undertakes not to create nor to allow the establishment of any naval base in the territories specified in Article 1 and not to construct any fortification in the said territories, which may never be used for warlike purposes.

Article 10.

Until the recognition by the High Contracting Parties of a Russian Government shall permit Russia to adhere to the present Treaty, Russian nationals and companies shall enjoy the same

des mêmes droits que les ressortissants des Hautes Parties Contractantes.

Les réclamations qu'ils auraient à faire valoir dans les régions visées à l'article 1er seront présentées, dans les conditions stipulées par l'article 6 et l'Annexe du présent Traité, par les soins du Gouvernement danois, qui consent à prêter, dans ce but, ses bons offices.

Le présent Traité, dont les textes français et anglais feront foi, sera ratifié.

Le dépôt des ratifications sera effectué à Paris, le plus tôt qu'il sera possible.

Les Puissances dont le Gouvernement a son siège hors d'Europe auront la faculté de se borner à faire connaître au Gouvernement de la République française, par leur représentant diplomatique à Paris que leur ratification a été donnée et, dans ce cas, elles devront en transmettre l'instrument aussitôt que faire se pourra.

Le présent Traité entrera en vigueur, en ce qui concerne les stipulations de l'article 8, dès qu'il aura été ratifié par chacune des Puissances signataires, et, à tous autres égards, en même temps que le régime minier prévu audit article.

Les tierces Puissances seront invitées par le Gouvernement de la République française à adhérer au présent Traité dûment ratifié. Cette adhésion sera effectuée par voie de notification adressée au Gouvernement français, à qui il appartiendra d'en aviser les autres Parties Contractantes.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susnommés ont signé le présent Traité.

Fait à Paris, le neuf février 1920, en deux exemplaires, dont un sera remis au Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Norvège et un restera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française et dont les expé-

rights as nationals of the High Contracting Parties.

Claims in the territories specified in Article 1 which they may have to put forward shall be presented under the conditions laid down in the present Treaty (Article 6 and Annex) through the intermediary of the Danish Government, who declare their willingness to lend their good offices for this purpose.

The present Treaty, of which the French and English texts are both authentic, shall be ratified.

Ratifications shall be deposited at Paris as soon as possible.

Powers of which the seat of the Government is outside Europe may confine their action to informing the Government of the French Republic, through their diplomatic representative at Paris, that their ratification has been given, and in this case, they shall transmit the instrument as soon as possible.

The present Treaty will come into force, in so far as the stipulations of Article 8 are concerned, from the date of its ratification by all the signatory Powers; and in all other respects on the same date as the mining regulations provided for in that Article.

Third Powers will be invited by the Government of the French Republic to adhere to the present Treaty duly ratified. This adhesion shall be effected by a communication addressed to the French Government, which will undertake to notify the other Contracting Parties.

In witness whereof the abovenamed Plenipotentiaries have signed the present Treaty.

Done at Paris, the ninth day of February, 1920, in duplicate, one copy to be transmitted to the Government of His Majesty the King of Norway, and one deposited in the archives of the French Republic; authenticated copies

ditions authentiques seront remises aux autres Puissances signataires. will be transmitted to the other Signatory Powers.

(L. S.) Hugh C. Wallace.
 (L. S.) Derby.
 (L. S.) George H. Perley.
 (L. S.) Andrew Fisher.
 (L. S.) Th. Mackenzie.
 (L. S.) R. A. Blankenberg.
 (L. S.) Derby.
 (L. S.) H. A. Bernhoft.
 (L. S.) A. Millerand.
 (L. S.) Maggiorino Ferraris.
 (L. S.) K. Matsui.
 (L. S.) Wedel Jarlsberg.
 (L. S.) J. Loudon.
 (L. S.) J. Ehrensward.

Annexe.

§ 1.

1° Dans un délai de trois mois à dater de la mise en vigueur du présent Traité, toutes les revendications territoriales qui auraient déjà été formulées auprès des Gouvernements des diverses Puissances antérieurement à la signature du présent Traité devront être notifiées par le Gouvernement du réclamant à un Commissaire chargé d'examiner ces revendications. Ce Commissaire sera un juge ou un jurisconsulte de nationalité danoise possédant les qualités nécessaires et désigné par le Gouvernement danois.

2° Cette notification devra comprendre une délimitation exacte de l'étendue du terrain revendiqué, et être accompagnée d'une carte, qui sera établie à l'échelle d'au moins 1/1,000,000, et sur laquelle sera indiqué clairement le terrain revendiqué.

3° La notification devra être accompagnée du dépôt de la somme d'un penny (1 d.) par acre (40 ares) de terrain revendiqué, pour couvrir les frais occasionnés par l'examen des revendications.

4° Le Commissaire pourra requérir des réclamants la production de tous autres documents, actes ou informations qu'il jugerait nécessaires.

Annex.

1.

(1) Within three months from the coming into force of the present Treaty, notification of all claims to land which had been made to any Government before the signature of the present Treaty must be sent by the Government of the claimant to a Commissioner charged to examine such claims. The Commissioner will be a judge or jurisconsult of Danish nationality possessing the necessary qualifications for the task, and shall be nominated by the Danish Government.

(2) The notification must include a precise delimitation of the land claimed and be accompanied by a map on a scale of not less than 1/1,000,000 on which the land claimed is clearly marked.

(3) The notification must be accompanied by the deposit of a sum of one penny for each acre (40 ares) of land claimed, to defray the expenses of the examination of the claims.

(4) The Commissioner will be entitled to require from the claimants any further documents or information which he may consider necessary.

5° Le Commissaire examinera les revendications ainsi notifiées. A cette fin, il pourra recourir à telle assistance technique qu'il jugerait nécessaire et, le cas échéant, faire procéder à une enquête sur place.

6° La rémunération du Commissaire sera fixée d'un commun accord par le Gouvernement danois et les autres Gouvernements intéressés. Le Commissaire fixera lui-même la rémunération des adjoints qu'il jugera nécessaire d'employer.

7° Après examen des réclamations, le Commissaire préparera un rapport indiquant avec précision les réclamations qui, d'après lui, doivent être immédiatement reconnues fondées et celles qui, par suite de contestation ou pour toute autre cause, devraient, à son avis, être soumises à l'arbitrage comme il est dit ci-après. Des copies de ce rapport seront transmises par le Commissaire aux Gouvernements intéressés.

8° Si le chiffre des sommes déposées en vertu de l'alinéa 3° ne suffit pas à couvrir les frais occasionnés par l'examen des revendications, le Commissaire, si la revendication lui paraît fondée, indiquera immédiatement le supplément à verser par le réclamant. Le montant de cette somme sera fixé d'après l'étendue du terrain sur lequel les titres du réclamant auront été reconnus justifiés.

Si le montant des sommes déposées en vertu de l'alinéa 3° venait à dépasser celui desdits frais, le solde en serait affecté au payement des frais de l'arbitrage prévu ci-après.

9° Dans un délai de trois mois à dater du rapport prévu à l'alinéa 7° du présent paragraphe, le Gouvernement norvégien prendra les mesures nécessaires pour conférer au réclamant dont le Commissaire aura reconnu la réclamation justifiée, un titre valable lui assurant la propriété exclusive sur le terrain en question, d'accord avec les lois et les règlements qui sont ou seront en vigueur dans les régions visées à l'article 1er du présent Traité et sous réserve des règlements miniers visés à l'article 8 dudit Traité.

(5) The Commissioner will examine the claims so notified. For this purpose he will be entitled to avail himself of such expert assistance as he may consider necessary, and in case of need to cause investigations to be carried out on the spot.

(6) The remuneration of the Commissioner will be fixed by agreement between the Danish Government and the other Governments concerned. The Commissioner will fix the remuneration of such assistants as he considers it necessary to employ.

(7) The Commissioner, after examining the claims, will prepare a report showing precisely the claims which he is of opinion should be recognised at once and those which, either because they are disputed or for any other reason, he is of opinion should be submitted to arbitration as hereinafter provided. Copies of this report will be forwarded by the Commissioner to the Governments concerned.

(8) If the amount of the sums deposited in accordance with clause (3) is insufficient to cover the expenses of the examination of the claims, the Commissioner will, in every case where he is of opinion that a claim should be recognised, at once state what further sum the claimant should be required to pay. This sum will be based on the amount of the land to which the claimant's title is recognised.

If the sums deposited in accordance with clause (3) exceed the expenses of the examination, the balance will be devoted to the cost of the arbitration hereinafter provided for.

(9) Within three months from the date of the report referred to in clause (7) of this paragraph, the Norwegian Government shall take the necessary steps to confer upon claimants whose claims have been recognised by the Commissioner a valid title securing to them the exclusive property in the land in question, in accordance with the laws and regulations in force or to be enforced in the territories specified in Article 1 of the present Treaty, and subject to the mining regulations re-

Toutefois, dans le cas où un versement complémentaire serait nécessaire en vertu l'alinéa 8 ci-dessus, il ne sera délivré qu'un titre provisoire qui deviendra définitif dès que le réclamant aura effectué ledit versement dans tel délai convenable, que pourra fixer le Gouvernement norvégien.

§ 2.

Les réclamations que, pour une raison quelconque, le Commissaire, prévu au paragraphe 1er, n'aura pas reconnues fondées, seront réglées d'après les dispositions suivantes:

1° Dans un délai de trois mois à dater du rapport prévu à l'alinéa 7 du paragraphe précédent, chacun des Gouvernements auxquels ressortissent les réclamants dont les réclamations n'ont pas été admises, désignera un arbitre.

Le Commissaire présidera le tribunal ainsi constitué. Il aura voix prépondérante en cas de partage. Il désignera un secrétaire chargé de recevoir les documents visés à l'alinéa 2° du présent paragraphe et de prendre les mesures nécessaires pour la réunion du tribunal.

2° Dans le délai d'un mois à dater de la nomination du secrétaire prévu à l'alinéa 1°, les réclamants feront parvenir à ce dernier, par l'intermédiaire de leurs Gouvernements respectifs, un mémoire indiquant avec précision leurs revendications, accompagné de tous documents et argumentations qu'ils pourraient désirer faire valoir à l'appui.

3° Dans le délai de deux mois à dater de la nomination du secrétaire prévu à l'alinéa 1°, le Tribunal se réunira à Copenhague à l'effet d'examiner les revendications qui lui auront été soumises.

4° La langue employée par le Tribunal sera l'anglais. Tous documents ou arguments pourront lui être présentés par les parties intéressées dans leur

ferred to in Article 8 of the present Treaty.

In the event, however, of a further payment being required in accordance with clause (8) of this paragraph, a provisional title only will be delivered, which title will become definitive on payment by the claimant, within such reasonable period as the Norwegian Government may fix, of the further sum required of him.

2.

Claims which for any reason the Commissioner referred to in clause (1) of the preceding paragraph has not recognise as valid will be settled in accordance with the following provisions:

(1) Within three months from the date of the report referred to in clause (7) of the preceding paragraph, each of the Governments whose nationals have been found to possess claims which have not been recognised will appoint an arbitrator.

The Commissioner will be the President of the Tribunal so constituted. In cases of equal division of opinion, he shall have the deciding vote. He will nominate a Secretary to receive the documents referred to in clause (2) of this paragraph and to make the necessary arrangements for the meeting of the Tribunal.

(2) Within one month from the appointment of the Secretary referred to in clause (1) the claimants concerned will send to him through the intermediary of their respective Governments statements indicating precisely their claims and accompanied by such documents and arguments as they may wish to submit in support thereof.

(3) Within two months from the appointment of the Secretary referred to in clause (1) the Tribunal shall meet at Copenhagen for the purpose of dealing with the claims which have been submitted to it.

(4) The language of the Tribunal shall be English. Documents or arguments may be submitted to it by the interested parties in their own language,

propre langue, mais devront être accompagnés en tout cas d'une traduction en anglais.

5° Les réclamants auront le droit, s'ils en expriment le désir, d'être entendus par le Tribunal, soit personnellement, soit par des conseils, et le Tribunal aura le droit de demander aux réclamants toutes explications et tous documents ou argumentation complémentaires qu'il jugerait nécessaires.

6° Avant d'entendre la cause, le Tribunal devra requérir des parties un dépôt ou une garantie de toute somme qu'il pourra juger nécessaire pour payer la part de chaque réclamant dans les dépenses du Tribunal. Pour en fixer le montant, le Tribunal se basera principalement sur l'étendue du terrain revendiqué. Il pourra aussi demander aux Parties un complément de dépôt dans les affaires impliquant des dépenses spéciales.

7° Le chiffre des honoraires des arbitres sera déterminé par mois, et fixé par les Gouvernements intéressés. Le Président fixera les appointements du secrétaire et de toutes autres personnes employées par le Tribunal.

8° Sous réserve des stipulations de la présente Annexe, le Tribunal aura plein pouvoir pour régler sa propre procédure.

9° Dans l'examen des revendications le Tribunal devra prendre en considération:

a) Toutes règles applicables du droit des gens;

b) les principes généraux de justice et d'équité;

c) les circonstances suivantes:

- 1) la date à laquelle le terrain revendiqué a été occupé pour la première fois par le réclamant ou ses auteurs;
- 2) la date à laquelle la revendication a été notifiée au Gouvernement du réclamant;
- 3) la mesure, dans laquelle le réclamant ou ses auteurs ont développé et exploité le terrain revendiqué par le réclamant. A cet égard, le Tribunal devra tenir compte des circonstances ou des entraves qui, par suite

but in that case must be accompanied by an English translation.

(5) The claimants shall be intitled, if they so desire, to be heard by the Tribunal either in person or by counsel, and the Tribunal shall be entitled to call upon the claimants to present such additional explanations, documents or arguments as it may think necessary.

(6) Before the hearing of any case the Tribunal shall require from the parties a deposit or security for such sum as it may think necessary to cover the share of each party in the expenses of the Tribunal. In fixing the amount of such sum the Tribunal shall base itself principally on the extent of the land claimed. The Tribunal shall also have power to demand a further deposit from the parties in cases where special expense is involved.

(7) The honorarium of the arbitrators shall be calculated per month, and fixed by the Governments concerned. The salary of the Secretary and any other persons employed by the Tribunal shall be fixed by the President.

(8) Subject to the provisions of this Annex the Tribunal shall have full power to regulate its own procedure.

(9) In dealing with the claims the Tribunal shall take into consideration:

(a) any applicable rules of International Law;

(b) the general principles of justice and equity;

(c) the following circumstances:

- (i) the date on which the land claimed was first occupied by the claimant or his predecessors in title;
- (ii) the date on which the claim was notified to the Government of the claimant;
- (iii) the extent to which the claimant or his predecessors in title have developed and exploited the land claimed. In this connection the Tribunal shall take into account the extent to which the clai-

de l'existence de l'état de guerre de 1914 à 1919, ont pu empêcher les réclamants de poursuivre leur réclamation.

10° Toutes les dépenses du Tribunal seront partagées entre les réclamants dans la proportion fixée par le Tribunal. Dans le cas où le montant des sommes déposées selon les stipulations de l'alinéa 6° viendrait à dépasser celui des frais du Tribunal, le solde en serait remboursé aux personnes dont les réclamations ont été admises, et cela dans la proportion jugée équitable par le Tribunal.

11° Les décisions du Tribunal seront communiquées par ce dernier aux Gouvernements intéressés, et dans tous les cas au Gouvernement norvégien.

Le Gouvernement norvégien, dans un délai de trois mois après qu'il aura reçu une décision, prendra les mesures nécessaires pour conférer aux réclamants, dont les revendications auront été admises par le Tribunal, des titres valables conformément aux lois et règlements, qui sont ou seront en vigueur dans les régions visées à l'article 1er du présent Traité, et sous réserve des règlements miniers, dont il est parlé à l'article 8 dudit Traité. Toutefois les titres ne deviendront définitifs que lorsque le demandeur aura versé sa quote-part des frais du Tribunal, dans tel délai convenable que pourra fixer le Gouvernement norvégien.

§ 3.

Toute réclamation qui n'aura pas été notifiée au Commissaire conformément à l'alinéa 1er du paragraphe 1er, ou qui, n'ayant pas été admis, par lui n'aura pas été soumise au Tribunal conformément au paragraphe 2, sera considérée comme définitivement éteinte.

mants may have been prevented from developing their undertakings by conditions or restrictions resulting from the war of 1914—1919.

(10) All the expenses of the Tribunal shall be divided among the claimants in such proportion as the Tribunal shall decide. If the amount of the sums paid in accordance with clause (6) is larger than the expenses of the Tribunal, the balance shall be returned to the parties whose claims have been recognised in such proportion as the Tribunal shall think fit.

(11) The decisions of the Tribunal shall be communicated by it to the Governments concerned, including in every case the Norwegian Government.

The Norwegian Government shall within three months from the receipt of each decision take the necessary steps to confer upon the claimants whose claims have been recognised by the Tribunal a valid title to the land in question, in accordance with the laws and regulations in force or to be enforced in the territories specified in Article 1, and subject to the mining regulations referred to in Article 8 of the present Treaty. Nevertheless, the titles so conferred will only become definitive on the payment by the claimant concerned, within such reasonable period as the Norwegian Government may fix, of his share of the expenses of the Tribunal.

3.

Any claims which are not notified to the Commissioner in accordance with clause (1) of paragraph 1, or which not having been recognised by him are not submitted to the Tribunal in accordance with paragraph 2, will be finally extinguished.

Bilaga B.

Amerikas Förenta Staters President; Hans Maj:t Konungen av Storbritannien och Irland och de Brittiska besittningarna hinsides haven, Kejsare av Indien; Hans Maj:t Konungen av Danmark; Franska Republikens President; Hans Maj:t Konungen av Italien; Hans Maj:t Kejsaren av Japan; Hans Maj:t Konungen av Norge; Hennes Maj:t Drottningen av Nederländerna; Hans Maj:t Konungen av Sverige,

besjälade av önskan att genom erkännande av Norges överhöghetsrätt över Spetsbergsögruppen, inbegripet Björnön, se dessa områden ställda under en rättvis styrelse, ägnad att betrygga deras utveckling och fredliga utnyttjande,

hava i ändamål att avsluta en traktat i dylikt syfte till sina respektive fullmäktige utsett

Presidenten för Amerikas Förenta Stater:

Amerikas Förenta Staters Ambassadeur extraordinaire och plénipotentiaire i Paris Hugh Campbell Wallace;

Hans Maj:t Konungen av Storbritannien och Irland och de Brittiska besittningarna hinsides haven, Kejsare av Indien:

Hans Brittiska Majestäts Ambassadeur extraordinaire och plénipotentiaire i Paris, the Right Honourable Earlen av Derby, K. G. G. C. V. O., C. B.;
och för Canada:

Canadas Höge Kommissarie i Det Förenade Konungariket, the Right Honourable Sir George Halsey Perley, K. C. M. G.;

för Australiska Statsförbundet:

Australiens Höge Kommissarie i Det Förenade Konungariket, the Right Honourable Andrew Fisher;

för Nya Zeeland:

Nya Zealands Höge Kommissarie i Det Förenade Konungariket, the Right Honourable Sir Thomas Mac Kenzie, K. C. M. G.;

för Sydafrikanska Unionen:

Sydafrikas fungerande Höge Kommissarie i Det Förenade Konungariket, Reginald Andrew Blankenberg, O. B. E.;

för Indien:

The Right Honourable Earlen av Derby, K. G., G. C. V. O., C. B.;

Hans Maj:t Konungen av Danmark:

Hans Maj:t Konungens av Danmark Envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire i Paris Herman Anker Bernhofft;

Franska Republikens President:

Konsejpresidenten och Utrikesministern Alexandre Millerand;

Hans Maj:t Konungen av Italien:

Senatorm Maggiorino Ferraris;

Hans Maj:t Kejsaren av Japan:

Hans Maj:t Kejsarens av Japan Ambassadeur extraordinaire och plénipotentiaire i Paris K. Matsui;

Hans Maj:t Konungen av Norge:

Hans Maj:t Konungens av Norge Envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire i Paris Baron Wedel Jarlsberg;

Hennes Maj:t Drottningen av Nederländerna:

Hennes Maj:t Drottningens av Nederländerna Envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire i Paris John Loudon;

Hans Maj:t Konungen av Sverige:

Hans Maj:t Konungens av Sverige Envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire i Paris Greve J. J. A. Ehrensvärd;

vilka, efter att hava utväxlat sina i god och behörig form befunna fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser.

Artikel 1.

De höga fördragsslutande parterna äro ense, att under de i denna traktat stadgade villkor, erkänna Norges fulla och oinskränkta suveränitet över Spetsbergsögruppen, som förutom Björnön eller Beeren-Eiland omfattar alla öar, som äro belägna mellan 10° och 35° östlig latitud från Greenwich och mellan 74° och 81° nordlig latitud nämligen: Västspetsbergen, Nordostlandet, Barents-ö, Edge-ön, Wicheöarna, Hopp-ön eller Hopen-Eiland och Prins Karls land, tillika med därtill hörande öar, holmar och skär (se bifogade karta).¹

Artikel 2.

Alla de höga fördragsslutande parternas fartyg och medborgare skola utan åtskillnad hava rätt att idka fiske och jakt inom de i artikel 1 omförmälda områden och därtill hörande territorialvatten.

Norge skall vara förpliktat vidtaga, upprätthålla eller påbjuda de åtgärder, som erfordras för att säkerställa bevarandet, eller om så påfordras, återställandet av djur- och växtvärlden i ovan nämnda områden och deras territorialvatten, dock så, att dylika åtgärder alltid skola utan åtskillnad tillämpas på alla de höga fördragsslutande parternas undersåtar, utan några som helst undantag, privilegier eller förmåner, direkt eller indirekt till fördel för någon av dem.

De ockupanter, vilkas rättigheter erkänts i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 6 och 7, skola åtnjuta uteslutande rätt till jakt å sina landområden: 1) i närheten av bostäder, hus, magasin, verkstäder och anläggningar, som uppförts för utnyttjande av området enligt de närmare bestämmelser, som givas i de lokala polisförordningarna, 2) inom ett område med en radie av 10 kilometer från företagens eller anläggningarnas huvudsäte — i båda fallen under förutsättning att de föreskrifter iakttagas, som av norska regeringen utfärdas i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 3.

Alla de höga fördragsslutande parternas undersåtar skola utan åtskillnad hava rätt till tillträde och uppehåll, av vilket skäl och för vilket ändamål det än må vara, i vatten, fjordar och hamnar, som äro belägna inom de i artikel 1 nämnda områden; de skola där obehindrat och under fullkomlig likställdhet äga rätt att driva all slags sjöfarts-, industri-, gruvdrifts- och handelsverksamhet, förutsatt att de iakttaga på platsen gällande lagar och förordningar.

Under samma villkor av likställdhet skola de äga rätt att driva och utöva varje slags sjöfarts-, industri-, gruvdrifts- och handelsverksamhet både till lands och i territorialvattnen, utan att något monopol i något hänseende må kunna upprättas för vilket ändamål det än må vara.

¹ Här ej bifogad.

Oavsett vilka regler, som må tillämpas i Norge med avseende å kustfart, skola fartyg tillhörande någon av de höga fördragsslutande parterna på resa till eller ifrån de områden, som omnämnas i artikel 1, hava rätt att anlöpa norska hamnar på såväl ut- som hemresan för att taga ombord eller ilandsätta passagerare eller varor, kommande från eller destinerade till ovan nämnda områden — eller för vilket annat ändamål som helst.

Det är överenskommet, att i alla hänseenden och särskilt vad angår utförsel, införsel eller transitering, de höga fördragsslutande parternas undersåtar, fartyg och varor icke skola underkastas någon som helst avgift eller inskränkning, som icke tillämpas å medborgare, fartyg eller varor, vilka i Norge åtnjuta mest gynnad nations behandling. Norska undersåtar, deras fartyg eller varor skola i detta avseende vara jämställda med de övriga höga fördragsslutande parternas, och skola icke i något avseende åtnjuta en fördelaktigare behandling.

Utförsel av varor destinerade till något av de fördragsslutande parternas område, må icke göras till föremål för någon påлага eller inskränkning, som skulle vara mer betungande än de, som gälla för utförsel av samma slags varor destinerade till någon annan fördragsslutande makts område (däribland Norge) eller till något annat land.

Artikel 4.

Varje offentlig station för trådlös telegrafi, som redan är upprättad eller kommer att upprättas inom de i artikel 1 omnämnda områden med norska regeringens tillstånd eller genom dess försorg, skall städse på grundvalen av fullkomlig likställdhet vara öppen för meddelanden från fartyg av varje nationalitet och från de höga fördragsslutande parternas undersåtar, enligt de bestämmelser, som fastställts i konventionen om trådlös telegrafi den 5 juli 1912 eller i den internationella konvention, vilken kan komma att ersätta densamma.

Med förbehåll för de internationella förpliktelser, som bliva följden av ett krigstillstånd, skola ägare av fastigheter alltid hava rätt att upprätta och för eget bruk använda anläggningar för trådlös telegrafi, vilka fritt skola kunna meddela sig i enskilda angelägenheter med fasta eller rörliga stationer, däri inbegripet stationer ombord å fartyg och luftfarkoster.

Artikel 5.

De höga fördragsslutande parterna äro överens om lämpligheten av att å de i artikel 1 angivna områden upprätta en internationell meteorologisk station, vars organisation kommer att bestämmas genom en senare konvention.

Genom särskild konvention skall likaledes fastställas, under vilka villkor vetenskapliga forskningar inom sagda områden må företagas.

Artikel 6.

Med de förbehåll, som angivas i denna artikel, skola sådana rättigheter, som förvärvats av de höga fördragsslutande parternas undersåtar, erkännas som giltiga.

Anspråk, vilka uppstått genom besittningstagande eller ockupation som ägt rum före denna traktats undertecknande, skola regleras enligt bestämmelserna i härvid fogade bilaga, som skall hava samma kraft och verkan som denna traktat.

Artikel 7.

Norge förbinder sig att inom de i artikel 1 nämnda områden i fråga om förvärv, åtnjutande och utövande av äganderätt, däri inbegripet gruvrättigheter

medgiva de höga fördragsslutande parternas undersåtar en fullkomligt lika behandling i överensstämmelse med stadgandena i denna traktat.

Expropriation kan endast äga rum för allmännyttiga ändamål och mot skälig ersättning.

Artikel 8.

Norge förbinder sig att för de i artikel 1 omförmälda områden utfärda en bergverksordning, vilken särskilt beträffande skatter, pålagor eller avgifter av alla slag samt allmän och speciell arbetslagstiftning utesluter alla privilegier, monopol och förmåner till staten eller för någon de höga fördragsslutande parternas undersåtar, däri inbegripet Norges, och tillförsäkrar avlönad personal av varje slag den lön och det skydd, som erfordras för dess fysiska, moraliska och intellektuella välbefinnande.

De skatter, pålagor eller avgifter, som uppbäras skola uteslutande användas till förmån för de nämnda områdena och kunna endast åläggas i den utsträckning, vartill deras syfte berättigar.

Vad särskilt angår utförseln av mineralier, äger norska regeringen pålägga en exportavgift, som dock icke får överstiga 1 % på maximivärdet av de utförda mineralierna, när fråga är om en myckenhet av intill 100,000 tons, och som där- efter beräknas efter en fallande skala. Värdet skall fastställas vid slutet av seglationstiden i enlighet med medelpriset för fob-leverans.

Tre månader före den dag, som bestämts för ikraftträdandet, skall förslaget till bergverksordning av norska regeringen meddelas de övriga fördragsslutande makterna. Om under nämnda tidrymd en eller flera av sagda makter föreslår vidtagandet av ändringar i förslaget, innan detsamma bringas till tillämpning, skola dessa förslag av norska regeringen delgivas övriga fördragsslutande makter för att till prövning och beslut underställas en kommission, sammansatt av en representant för en var av de nämnda makterna. Denna kommission skall sammankallas av norska regeringen och skall fatta beslut inom en tidrymd av tre månader efter det den sammanträtt. Dess beslut skola fattas med enkel majoritet.

Artikel 9.

Med förbehåll för de rättigheter och förpliktelser, som kunna uppkomma för Norge på grund av dess anslutning till Nationernas förbund, förbinder sig Norge att icke anlägga eller tillåta upprättandet av någon flottbas inom de i artikel 1 omförmälda områden samt att icke uppföra någon befästning inom nämnda områden, vilka aldrig få användas för krigsändamål.

Artikel 10.

Under avvaktan på, att de höga fördragsslutande parternas erkännande av en rysk regering tillåter Ryssland att ansluta sig till denna traktat, skola ryska medborgare och bolag åtnjuta samma rättigheter som de höga fördragsslutande parternas medborgare.

De anspråk, som de må hava att framställa å de i artikel 1 angivna områdena skola framläggas under de villkor, som bestämmas i artikel 6 och bilagan till denna traktat genom förmedling av danska regeringen, som förklarar sig villig att därtill lämna sin medverkan.

Denna traktat, vars franska och engelska texter skola äga vitsord, skall ratificeras.

Ratifikationernas deponerade skall äga rum i Paris snarast möjligt.

De makter, vilkas regeringar hava sitt säte utom Europa, kunna inskränka sig till att genom sina diplomatiska representanter i Paris meddela franska republikens regering, att deras ratifikationer ägt rum, och böra de i så fall snarast möjligt översända ratifikationsinstrumenten.

I vad beträffar bestämmelserna i artikel 8, skall denna traktat träda i kraft sedan den blivit ratificerad av samtliga signatärmakter och i alla övriga avseenden samtidigt med den i sagda artikel omhandlade bergverksordning.

Andra makter än de fördragsslutande skola av franska republikens regering inbjudas att ansluta sig till denna traktat, sedan densamma vederbörligen ratificerats. Dylik anslutning skall äga rum genom notifikation till franska regeringen, vilken det tillkommer att härom underrätta de andra fördragsslutande parterna.

Till bekräftelse härav hava nedannämnda befullmäktigade undertecknat denna traktat.

Som skedde i Paris den 9 februari 1920 i två exemplar, av vilka det ena tillställs Hans Maj:t Konungens av Norge Regering och det andra deponeras i franska Republikens Regerings arkiv och varav bestyrkta avskrifter skola överlämnas till övriga signatärmakter.

(L. S.) Hugh C. Wallace.

(L. S.) Derby.

(L. S.) George H. Perley.

(L. S.) Andrew Fischer.

(L. S.) Th. Mac Kenzie.

(L. S.) R. A. Blankenberg.

(L. S.) Derby.

(L. S.) A. Millerand.

(L. S.) Maggiorino Ferraris.

(L. S.) K. Matsui.

(L. S.) Wedel Jarlsberg.

(L. S.) J. Loudon.

(L. S.) A. Ehrensvärd.

Bilaga.

§ I.

1. Inom tre månader från denna traktats ikraftträdande skall notifikation angående alla anspråk å landområden, som inkommit till någon regering före undertecknandet av denna traktat, av sökandens regering insändas till en kommissarie, som har i uppdrag att pröva dessa anspråk. Kommissarien skall vara en domare eller rättslärare av dansk nationalitet, i besittning av erforderliga kvalifikationer, och utses av danska regeringen.

2. Notifikationen skall innehålla en noggrann gränsbestämning för det landområde, å vilket anspråk framställs och åtföljas av en karta i en skala av minst 1:1000000, å vilken det landområde, varå anspråk framställs, skall vara tydligt utmärkt.

3. Notifikationen skall åtföljas av en avgift av en penny för varje acre (40 ar) av det område, som är föremål för anspråk, till bestridande av omkostnaderna för prövning av anspråken.

4. Kommissarien skall äga att från de sökande infordra dokument, handlingar eller upplysningar, som han finner erforderliga.

5. Kommissarien skall pröva de på detta sätt notificerade anspråk. För sådant ändamål skall han äga att anlita den sakkunniga hjälp han kan finna nödvändig samt att i mån av behov företaga undersökningar å platsen.

6. Kommissariens arvode fastställes genom överenskommelse mellan danska regeringen och övriga intresserade regeringar. Kommissarien fastställer arvode för de medhjälpare han finner nödigt använda.

7. Sedan kommissarien prövat anspråken, skall han utarbета en rapport, som noggrant anger de anspråk, vilka han anser genast böra godkännas såsom berättigade, samt de, vilka han, antingen på grund av deras tvistiga beskaffenhet eller av annan orsak, anser böra underställas skiljedom på sätt nedan säges. Avskrift av denna rapport skall av kommissarien tillställas de intresserade regeringarna.

8. Om det belopp, som deponerats i överensstämmelse med punkt 3 är otillräckligt för att täcka utgifterna för prövning av anspråken skall kommissarien, därest han anser anspråket berättigat, genast bestämma vilket ytterligare belopp den sökande skall förstädigas inbetala. Beräkningsgrunden för detta belopp skall vara storleken av det jordområde, till vilket sökandens rätt har erkänts.

Om de belopp, som deponerats i överensstämmelse med bestämmelserna i punkt 3, överstiga de med prövningen förbundna kostnader, skall överskottet anslås till kostnaderna för nedan omnämnda skiljedomsförfarande.

9. Inom tre månader från den i punkt 7 omnämnda rapport's datum skall norska regeringen vidtaga nödiga åtgärder för att giva de sökande, vilkas anspråk godkänts av kommissarien, ett bevis, som tillförsäkrar dem utslutande äganderätt till det ifrågavarande området i överensstämmelse med lagar och förordningar, som gälla eller skola bliva gällande för de i denna traktats artikel 1 angivna områden och i enlighet med bestämmelserna i den i denna traktats artikel 8 omhandlade bergverksordning.

I händelse emellertid en ytterligare inbetalning påfordras i överensstämmelse med punkt 8, skall endast provisorisk äganderättshandling utfärdas, vilken handling bliver slutligt gällande, först då sökanden inom en tidrymd, som bestämmas av norska regeringen, inbetalt ovannämnda ytterligare belopp.

§ II.

Anspråk, vilka av någon anledning icke godkänts av den i punkt 1 omnämnde kommissarien, skola avgöras i överensstämmelse med följande bestämmelser.

1. Inom tre månader från den i föregående paragraf mom. 7 omnämnda rapport's datum skall en var av de regeringar, vars medborgare framställt krav som icke godkänts, utse en skiljedomare.

Kommissarien skall vara ordförande i den sålunda tillsatta domstolen. Vid lika röstantal har han utslagsröst. Han utser en sekreterare, som har att mottaga de i punkt 2 omförmälda handlingar samt vidtaga erforderliga åtgärder för domstolens sammanträdande.

2. Inom en månad efter det den i punkt 1 omnämnda sekreteraren utsetts skola vederbörande sökande genom sina respektive regeringar tillställa denne en redogörelse för sina anspråk, vilken bör åtföljas av alla de handlingar och bevis, som de önska förebriaga till stöd för anspråken.

3. Inom två månader efter det den i punkt 1 omförmälda sekreteraren utsetts, skall domstolen sammanträda i Köpenhamn för att pröva de anspråk, som underställts densamma.

4. Domstolens språk skall vara engelska. Handlingar och bevismaterial må av parterna kunna underställas densamma på vederbörandes eget språk, men i sådant fall skall en engelsk översättning bifogas.

5. Sökandena skola, om de så önska, vara berättigade att muntligen höras

av domstolen antingen personligen eller genom ombud, och domstolen äger från de sökande infordra sådana ytterligare förklaringar och handlingar, samt den bevisning, som den kan finna nödvändig.

6. Innan ett mål företages till behandling, skall domstolen avfordra parterna deposition eller annan säkerhet för det belopp, som den finner nödvändigt för täckandet av varje parts andel i domstolskostnaderna. Vid fastställandet av sagda belopps storlek skall domstolen främst taga hänsyn till det omtvistade landområdets areal. Domstolen skall även vara berättigad att av parterna fordra ställandet av ytterligare säkerhet i sådana fall med vilka särskilda kostnader äro förbundna.

7. Skiljedomarnas arvode skall beräknas per månad och fastställas av de intresserade regeringarna. Arvode åt sekreteraren samt andra personer, som anställas av domstolen, bestämmas av ordföranden.

8. Med förbehåll för bestämmelserna i denna bilaga har domstolen full befogenhet att själv ordna sättet för förhandlingarna.

9. Vid handläggningen av målen skall domstolen taga i betraktande:

- a) alla folkrättsliga regler, som må äga tillämplighet,
- b) rättvisans och billighetens allmänna grundsatser,
- c) följande omständigheter:

1. datum, då det jordområde, å vilket anspråk framställes, första gången tagits i besittning av sökanden eller annan, vars anspråk han förvärvat,

2. datum, då anspråket anmäldes för reklamantens regering,

3. den utsträckning i vilken sökanden eller annan, vars anspråk han förvärvat, utvecklat och bearbetat det landområde, å vilket anspråk framställes. I detta sammanhang skall domstolen taga hänsyn till de omständigheter eller inskränknin-gar, vilka till följd av krigstillståndet 1914—1919 må hava förhindrat reklamanterna från att hävda sin anspråk.

10. Alla domstolens omkostnader skola fördelas mellan sökandena i sådant förhållande, som bestämmas av domstolen. Om de belopp, som inbetalts enligt punkt 6 skulle överskrida domstolens utgifter, skall överskottet i den proportion, som domstolen må finna skälig, återbetalas till dem, vilkas krav godkänts.

11. Domstolens beslut skola av densamma delgivas de intresserade regeringarna för varje fall däri inbegripet norska regeringen.

Norska regeringen skall inom tre månader efter det den erhållit kännedom om varje beslut vidtaga nödiga åtgärder för att tillställa de sökande bevis om rättslig åtkomst till det ifrågavarande landområdet i överensstämmelse med de lagar och förordningar, som gälla eller skola bli gällande för de områden, som omnämnas i artikel 1 och i enlighet med den bergverksordning, som omnämnas i denna traktats artikel 8. Bevis om rättslig åtkomst vinner dock icke definitiv giltighet, förrän den sökande inbetalt sin andel i domstolens utgifter vilket skall ske inom en lämplig tidrymd, som fastställas av norska regeringen.

§ III.

De anspråk, vilka icke notifierats kommissarierna i enlighet med punkt 1 i paragraf 1, eller vilka icke godkänts av honom och ej heller underställts domstolen i överensstämmelse med paragraf 2, skola anses vara slutgiltigt dödade.

Bilaga C.

U t k a s t

til bergverksordning for Spitsbergen (Svalbard).

Første kapitel.

Innledende bestemmelser.

§ 1.

Denne bergverksordning gjelder for hele Spitsbergenøgruppen (Svalbard), som foruten Bjørnøya omfatter alle øer mellom 10° og 35° lengde øst for Greenwich og mellom 74° og 81° nordlig bredde, særlig: Vest-Spitsbergen, Nordostlandet, Barents' Øy, Edge-Øy, Kong Karls Land, Hopen og Prins Karls Forland, tillike med alle de øer, holmer og skjær som hører til.

§ 2.

1. Rett til å søke etter og til å erverve og utnytte naturlige forekomster av kull, jordoljer og andre mineraler og bergarter som utvinnes gjennom bergverksdrift tilkommer, under iakttagelse av forskriftene i denne bergverksordning og på fullstendig like vilkår så vel med hensyn til beskatning som i andre henseender, foruten den norske stat:

a. Alle undersätter av de stater som har ratifisert eller sluttet sig til Spitsbergentraktaten.

b. Selskaper som er hjemmehørende og lovlig stiftet i nogen av de nevnte stater. Et selskap ansees for hjemmehørende i den stat hvor dets styre har sitt sete.

2. At en person eller et selskap oppfyller de her fastsatte betingelser, må på forlangende av bergmesteren godtgjøres ved behørig bevidnelse fra kompetent myndighet i deres hjemland, og denne myndighets kompetanse må, forsåvidt det ikke er norsk myndighet, være bekreftet av norsk legasjon eller konsulat i vedkommende land eller av dette lands legasjon eller konsulat i Norge.

3. Tvist om hvorvidt et mineral eller en bergart er av den art som nevnes i post 1 avgjøres med endelig virkning av vedkommende departement etter innstilling fra bergmesteren.

§ 3.

1. Personer som ikke har bopel eller fast oppholdssted i Norge eller på Spitsbergen (Svalbard), og selskaper hvis styre ikke har sitt sete i Norge eller på Spitsbergen (Svalbard), må for å kunne erverve og utøve de i § 2 nevnte rettigheter ha en i Norge eller på Spitsbergen (Svalbard) fast bosatt fullmektig, hvis navn, stilling og bosted er anmeldt for bergmesteren, og som er bemyndiget til å representere dem overfor domstolene og andre myndigheter i alle saker som vedrører søkning, utmål eller drift på Spitsbergen (Svalbard).

2. Oppfylles ikke denne forpliktelse, kan underdommeren på det sted hvor bergmesteren har sitt kontor efter begjæring av en interessert opnevne en full-

mektig. Denne har da samme myndighet som under post 1 nevnt, inntil vedkommende selv anmelder en annen fullmektig.

§ 4.

1. Skal en henvendelse til norsk myndighet i henhold til denne bergverksordning skje innen en viss frist, må henvendelsen være innkommet til vedkommende myndighet innen fristens utløp.

2. Er en henvendelse ikke avfattet på norsk, kan vedkommende myndighet forlange en bekreftet oversettelse innsendt innen en fastsatt frist, og hvis dette forlangende ikke efterkommes, sette henvendelsen ut av betraktning.

§ 5.

1. Den myndighet som efter bergverksordningen er tillagt bergmesteren kan vedkommende departement i fornøden utstrekning overdra til underordnede bergtjenestemenn.

2. Disse tjenestemenns avgjørelser kan innbringes for bergmesteren og bergmesterens avgjørelser for departementet til prøvelse, forsåvidt avgjørelsene ikke er truffet under utmålsforretninger, i hvilket tilfelle reglene i § 13 kommer til anvendelse.

3. Andre underordnede administrative myndigheters avgjørelser i henhold til bergverksordningen kan likeledes innbringes for høiere myndighet til prøvelse.

§ 6.

Offentlige tjenestemenn har ikke adgang til å anmelde fund, ta utmål eller være eier av eller parthaver i utmål eller mellemmann ved salget av fund eller utmål i sine distrikter.

A n n e t k a p i t e l.

Om søkning og fund.

§ 7.

1. Søkning efter naturlige forekomster av de i § 2 nevnte mineraler og bergarter kan foretas så vel på egen som på annen manns eiendom og på statens grunn.

2. Den som vil søke på annen manns eiendom eller på statens grunn må ha søkeseddel fra bergmesteren eller politichefen og plikter på forlangende å forevise denne.

3. Søkeseddelen gjelder i 2 år fra utstedelsen og gir søkeren rett til å foreta ethvert arbeide som må ansees fornødent eller hensiktsmessig for å opsoke de i § 2 nevnte mineraler og bergarter eller for å undersøke allerede gjorte fund, derunder også sådan drift hvis formål er en foreløbig undersøkelse av forekomsten for å bedømme dens drivverdighet.

4. Innenfor annen manns utmål må søkning ikke foretas medmindre utmålhaveren har gitt tillatelse.

5. Innenfor en avstand av 500 meter fra fabrikk eller industrielt anlegg under opførelse eller drift, transportanlegg eller kaianlegg samt våningshus, herunder ikke innbefattet fangsthytter som kun leilighetsvis brukes, må søkning ikke foretas medmindre samtykke er gitt av anleggets eller bygningens eier og bruker. Heller ikke må søkning foretas innenfor en sådan avstand fra offentlig eller videnskapelig anlegg, kirke eller kirkegård.

§ 8.

1. Sökeren plikter å erstatte all skade som ved sökningen voldes grunneieren eller nogen annen.

2. Den som hindrer nogen i lovlig søkning plikter å erstatte det tap som søkeren bevislig har lidt ved forgjeves reise eller på annen måte.

§ 9.

1. Opdager nogen ved lovlig søkning en naturlig forekomst som inneholder eller kan antas å inneholde et mineral eller en bergart som nevnt i § 2, erhverver han rett til fundet fremfor senere finnere, hvis han i nærvær av to vidner ved merker i fast fjell eller på annen varig og fyldestgjørende måte i marken synbart avmerker et fundpunkt og dessuten i en skriftlig anmeldelse, senest innen 10 måneder efterat fundet er avmerket, underretter bergmesteren herom.

Anmeldelsen kan også rettsgyldig innen denne frists utløp innleveres til politichefen, som i så fall snarest skal oversende den til bergmesteren.

2. Anmeldelsen skal være underskrevet av anmelderen og inneholde:

a. Anmelderens og vidnenes navn, hjemsted og nasjonalitet, samt — i de tilfelle som er nevnt i § 3 — navn og adresse på den opnevnte fullmektig.

b. Nøiaktig beskrivelse av fundpunktets beliggenhet og merkets art, ledsaget av kartskisse i målestokk minst 1 : 100 000, hvorpå fundpunktet er avlagt.

c. Nøiaktig angivelse av tidspunktet da fundet blev avmerket.

d. Oplysning om fundets art med henvisning til en samtidig innlevert prøve av det funne.

e. Henvisning til en vedlagt erklæring fra vidnene om at fundpunktet er avmerket i deres nærvær og om når og hvorledes avmerkning er foregått.

3. Vil nogen anmelde flere fund, må han inngi særskilt anmeldelse for hvert av dem.

4. Er en anmeldelse som ikke oppfyller forskriftene i post 2 og 3 innkommet i rett tid, bevares retten til fundet hvis manglene blir avhjulpet innen en av bergmesteren fastsatt frist.

5. Bestemmelsene i post 1—4 får tilsvarende anvendelse når nogen vil opta en forekomst som er falt i det fri, enten den har vært drevet eller ikke.

§ 10.

1. Den rett til et fund som en finner har erhvervet overensstemmende med § 9 gir ham, foruten rett til å utføre på fundstedet de arbeider som er nevnt i § 7, post 3, adgang til fremfor senere finnere å kreve utmål over fundpunktet.

2. Retten til fundet faller bort, hvis begjæring om utmål ikke er innkommet til bergmesteren innen 5 år efterat fundet blev avmerket, eller hvis nogen annen innen utløpet av denne frist har fått utmål over fundpunktet, jfr. § 12, post 2d.

3. Retten til et anmeldt fund kan overdras. Overdragelsen er ikke gyldig før den er meldt till bergmesteren.

Tredje kapitel.

Om utmål.

§ 11.

1. Utmålsforretning holdes av bergmesteren senest innen 2 år efterat begjæringen er innløpet, hvis ikke naturforholdene eller andre omstendigheter gjør det umulig.

2. Om berammelsen utferdiges en kunngjørelse i den dertil fastsatte offisielle tidende innen utgangen av mars måned det år hvori forretningen skal holdes.

Kunngjørelsen skal inneholde:

- a. Rekvirentens navn, hjemsted og nasjonalitet.
- b. Angivelse av fundpunktets beliggenhet og den anmeldte tid for avmerkning av fundet.
- c. Tid og sted for forretningen.
- d. Opfordring til alle som mener å ha en bedre rett til utmål til å møte og vareta sitt tarv under forretningen.

Bergmesteren bør dessuten sende avtrykk av kunngjørelsen til dem som kann antas å være interessert i utmålsspørsmålet. At sådan underretning ikke er sendt eller ikke er kommet frem til en interessert, er dog uten betydning for adgangen til å fremme forretningen.

3. For behandlingen av en begjæring om et enkelt utmål betales kr. 500,00.

Hvis en anmelder begjærer flere utmål i samme trakt og på samme tid, eller hvis flere anmeldere i felleskap begjærer utmål i samme trakt og på samme tid, betales kr. 200,00 i tillegg for hvert av de øvrige utmål begjæringen omfatter. De begjærte utmål ansees som liggende i samme trakt, når der mellom de lengst fra hverandre liggende fundpunkter ikke er større avstand enn 30 km.

Betalingen for de begjærte utmål erlegges til bergmesteren samtidig med at utmål begjæres.

§ 12.

1. Under utmålsforretningen avgjør bergmesteren først om rekvirenten har rett til å få utmål.

2. I bekreftende fall gir han utmål under iakttagelse av følgende forskrifter:

- a. Fundpunktet må ligge innenfor utmålens grenser.
- b. Hvis flere anmeldte fundpunkter ligger så nær hverandre at adgangen til å få utmål for et av fundene er avhengig av hvorledes utmål gis for et annet, kan den som først har avmerket et fundpunkt velge hvorledes han ønsker utmål. Møter han ikke under utmålsforretningen, bestemmer bergmesteren hvorledes utmålet for hans fund senere skal gis, hvis han krever utmål.
- c. Utmålet gis som flateutmål med kvadratinnhold etter rekvirentens begjæring og forekomstens natur inntil 1 000 hektar. I regelen skal utmålet gis formen av en retvinklet firkant, hvis lengde og bredde fastsettes av rekvirenten selv med den begrensning at lengden ikke må være større enn 4 ganger bredden. Avvikelser fra den rektangulære form bør gjøres etter begjæring av rekvirenten, når det tilsies av hensynet til kystlinjens form eller andre naturlige grænslinjer og utmålene ikke i nogen retning får en større lengde enn 7 km. Grensene for flateutmålene regnes lodrett mot dypet.
- d. Dekker utmålet flere fundpunkter bortfaller adgangen til å få utmål for de andre.

3. Forretningen innføres i en autorisert protokoll.

Bergmesteren skal på forlangende levere bekreftet utskrift av protokollen mot en godtgjørelse av kr. 2,00 pr. ark eller del derav.

4. Når utmål er gitt, skal bergmesteren tilstille rekvirenten et utmålsbrev for hvert enkelt utmål som under forretningen er tildelt ham.

Kunngjørelse om utferdigelsen offentliggjøres i den offisielle tidende.

§ 13.

1. Vil nogen angripe de avgjørelser bergmesteren har truffet under en utmålsforretning, må søksmål være reist innen 6 måneder etterat kunngjørelse om utferdigelse av utmålsbrev er offentliggjort i den offisielle tidende, eller hvis forretningen er nektet fremme, innen 6 måneder etter nektelsen.

2. Utmålet er endelig når fristen for søksmål er utløpet uten at søksmål er reist, eller når et i rette tid reist søksmål er rettskraftig avgjort, hevet eller avvist.

§ 14.

1. Når utmålsforretningen er blitt endelig, har utmålshaveren erhvervet enerett til å utvinne alle i § 2 nevnte mineraler og bergarter ved bergverksdrift innenfor utmålet, under forutsetning av at han oppfyller den forpliktelse til drift som § 15 pålegger ham.

2. Andre mineraler og bergarter har utmålshavaren rett til å bryte ut og beholde i den utstrekning som er nødvendig eller hensiktsmessig for driften. Det som er utbrutt, men ikke anvendes på denne måte, kan grunneieren råde over.

3. Frivillig og tvungen overdragelse av retten til et utmål og frivillig eller tvungen stiftelse eller overdragelse av panterett eller andre rettigheter over utmålet kan med full rettsvirkning bare skje på den måte som gjelder for fast eiendom.

4. Etter begjæring av utmålshaveren kan bergmesteren dele et utmål ved å utskille en del av dette som et særskilt utmål. Delingen foretas uten utmålsforretning på stedet. Bestemmelsene i § 12, post 3 og 4, samt § 13 får tilsvarende anvendelse.

For behandlingen av en begjæring om deling betales kr. 200,00 for hver del som begjæres utskilt fra det opprindelige utmål.

§ 15.

1. Når 4 år er forløpet fra 1ste oktober året etterat utmålet blev endelig, er utmålshaveren forpliktet til å sette i gang bergverksdrift innenfor utmålet i sådan utstrekning at der i løpet av hver følgende 5 års periode blir anvendt minst 1 500 dagsverk til bergverksarbeide i utmålet.

2. For et antall av ikke over 25 utmål som helt ligger innenfor en avstand av ikke over 15 km. fra et av utmålshaveren til bergmesteren oppgitt fast punkt, ansees utmålshaverens arbeidsplikt opfylt, hvis han innenfor ett eller flere av disse utmål utfører så mange dagsverk som han efter post 1 er forpliktet til å utføre på de forskjellige utmål tillsammanslagt.

3. Anmeldelse om det antall dagsverk som er utført hvert driftsår regnet fra 1ste oktober det ene år til 30te september det neste år, inngis til bergmesteren innen den påfølgende 31te desember.

4. Når ansøknin g fremkommer til bergmesteren i løpet av en periode, eller senest 31te desember det år perioden løper ut, kan vedkommende departementet efter innstilling fra bergmesteren dispensere fra bestemmelsene i post 1 og 2 for vedkommende periode ved å fritta for plikten til drift eller ved å nedsette det antall dagsverk som utkreves til oppfyllelse av plikten.

Vilkårene for sådan dispensasjon er:

- a. At utmålshaveren godtgjør at vesentlige hindringer som ikke kan tilregnes ham, er eller har vært til hinder for drift, såsom særegne og forbigående omstendigheter ved driften eller ved produktenes tilgodogjørelse eller avhendelse, eller
- b. at utmålshaveren godtgjør at ett eller flere utmål som ønskes satt ut av betraktning ved beregning av dagsverkene, er nødvendig som reserve for utmål som holdes i drift.

§ 16.

1. Har en utmålshaver ikke opfylt sine forpliktelser efter § 15, post 1 og 2, og han heller ikke i rett tid har søkt om dispensasjon og får den, faller hans utmål

i det fri ved utløpet av det påfølgende kalenderår, forsåvidt han ikke i løpet av dette innhenter det forsømte og dessuten utfører det gjennomsnittlige antall dagsverk som faller på et år av den nye periode.

2. Er der utført arbeide tilstrekkelig til å oprettholde retten til ett eller flere av utmålene, men ikke til alle, avgjør bergmesteren hvilke utmål skal ansees for å være falt i det fri, forsåvidt utmålshaveren ikke selv har truffet et valg og meddelt dette til bergmesteren innen utløpet av det i post 1 nevnte år.

3. Når et utmål er falt i det fri etter foranstående bestemmelser, kan utmålet eller nogen del av det ikke på nytt tildeles utmålshaveren eller noget selskap hvori han innehar aksjemajoriteten, såfremt en annen innehaver av et anmeldt fund fremsetter begjæring om utmål innenfor det nevnte område før utløpet av den løpende 5 års periode.

§ 17.

Når utmålsforretningen er blitt endelig, plikter utmålshaveren for hvert utmål å erlegge en årlig avgift av inntil kr. 500,00. For denne avgift har Staten første prioritets panterett i vedkommende utmål og avgiften kan inndrives efter de regler som blir fastsatt for inndrivelse av skatter av fast eiendom.

2. Hvis der ved tvangsauksjon over utmålet ikke opnåes dekning for skyldige avgifter, faller utmålet i det fri. Det kan da ikke på nytt tildeles utmålshaveren eller noget selskap hvori han innehar aksjemajoriteten, medmindre de skyldige avgifter med påløpne omkostninger først blir betalt og i tilfelle også de avgifter som vilde ha påløpet i mellemtiden.

§ 18.

Foruten i de tilfelle som er nevnt i §§ 16 og 17, faller et utmål i det fri når utmålshaveren efter å ha betalt skyldige avgifter ved skriftlig erklæring til bergmesteren frafaller sin rett til utmålet. I dette tilfelle får bestemmelsen i § 16, post 3, tilsvarende anvendelse.

Fjerde kapitel.

Om forholdet til grunneieren.

§ 19.

1. Eier av grunn på hvilken utmål er gitt, har rett til å delta i driften for inntil en fjerdedel. Vil han benytte sig av denne rett, må han gi utmålshaveren meddelelse om den brøkdel for hvilken han vil delta, innen 1 år efterat utmålsbrevet er kunngjort i den offisielle tidende. Han kan da også forlange at en tilsvarende del av det utvunne skal forbli på stedet inntil overenskomst om vilkårene for deltagelse er opprettet.

Er utmål gitt på forskjellige eieres grunn, har de rett til i forening å delta i driften for inntil en fjerdedel med innbyrdes like fordeling av utgift og inntekt. Hvis nogen av dem ikke vil, inntreer de andre i hans rett.

2. Når grunneieren eller den til hvem han måtte ha overdradd sin rett har erklært å ville delta i driften, skal skriftlig kontrakt opprettes om vilkårene, på grunnlag av at grunneieren eller innehaveren av hans rett for den forlangte anpart plikter å delta i samtlige utgifter ved driften og anlegg for tilgodegjørelse av det utvunne og med rett til andel i utbyttet, i begge tilfelle fra driftens begynnelse.

Blir partene ikke enig, kan enhver av dem innen 6 måneder efter utløpet av den i post 1 nevnte frist kreve at bergmesteren skal fastsette vilkårene. Vil grunn-

eieren ikke vedta bergmesterens avgjørelse, kan han innen 6 måneder efterat den er meddelt ham enten overdra sin rett til nogen som vedtar vilkårene, eller tre tilbake fra enhver deltagelse i driften.

§ 20.

1. Enhver utmålshaver har rett til å kreve utvist av bergmesteren fornøden grunn til gangstier, veier, jernbaner, sporveier, taugbaner, berghaller, bygninger over dagen, oplag, kaianlegg og andre anlegg som står i forbindelse med grube-driften.

2. Innenfor de områder som er nevnt i § 7, post 5, kan ikke nogen annen avstå-else kreves enn den som er nødvendig for en utmålshavers drift til gangstier, veier, jernbaner, sporveier, taugbaner, kraftledninger og kaianlegg. Til erhvervelse av rådighet over grunn på sådanne steder utkreves i mangel av overenskomst tillatelse av bergmesteren. Før avgjørelse treffes, skal bergmesteren gi grunneieren og andre rettighetshavere anledning til å uttale sig. Tillatelse må ikke gis med-mindre bergmesteren finner at andres interesser ikke blir vesentlig skadet, og der skal i fornødent fall settes betingelser til sikring mot sådan skade.

3. For den skade og ulempe som voldes ved avståelser i henhold til post 1 eller 2, kan såvel grunneieren som andre rettighetshavere forlange en erstatning som i mangel av overenskomst fastsettes ved skjønn.

4. Det som en grunneier etter post 1 eller 2 har avgitt, faller igjen tilbake til grunnen til full eiendom når bruken er endelig opgitt, eller når utmålet er falt i det fri.

Utmålshaveren har en frist av 3 år efter den endelige nedleggelse av driften til å ryddiggjøre grunnen i den utstrekning han måtte ønske. Det som da ikke er fjernet tilfaller grunneieren. Har nogen innen den nevnte frist fått nytt utmål over den nedlagte grube, har dog den tidligere utmålshaver rett til å overdra til den nye sine anlegg, bygninger og maskiner.

Femte kapitel.

Om bergverksdriften.

§ 21.

Bestemmelsene i dette kapitel om gruber får tilsvarende anvendelse på dagbrudd så langt de passer.

§ 22.

1. Driften av enhver grube skal foregå bergmessig.

2. Den eller de menn som skal forestå den tekniske ledelse på stedet må ha den for stillingen nødvendige fagkunnskap og erfaring.

3. Drift må ikke uten tillatelse av eier eller bruker åpnes på de steder hvor søkning efter § 7, post 5, er forbudt. Drift under dagen kan heller ikke finne sted på disse steder medmindre bergmesteren finner at driften er av sådan art eller foregår på en sådan måte at den ikke kan forårsake synkninger eller på annen måte kan være til skade for de i dagen værende bygninger eller anlegg. Er ved-kommende bygning eller anlegg opført efterat utmålsforretningen er blitt endelig, er tillatelse som foran nevnt dog ikke nødvendig.

Forat drift skal kunne åpnes eller finne sted under dagen innenfor den i § 7, post 5, nevnte avstand fra offentlig eller videnskapelig anlegg, kirke eller kirke-gård, utkreves tillatelse av Kongen.

4. Ved enhver bedrift som sysselsetter ikke-norske arbeidere skal der være minst én funksjonær som forstår og kan gjøre sig forståelig på norsk og i tilfelle på det fremmede sprog som er almindelig brukt ved gruben.

§ 23.

1. Ved enhver grube skal der, hvis bergmesteren finner det påkrevet, være en protokoll hvori månedlig skal innføres en oversikt over driften og alt som inntreffer av betydning for gruben og leistedenes forhold.

Av denne protokoll skal der for hvert driftsår innen 31te desember sendes bergmesteren et utdrag etter et av ham fastsat skjema.

2. Over enhver grube som ikke i sin helhet kan overskues fra dagen, skal der ennvidere optas et kart som fullstendig gjøres eftersom driften skrider frem.

Et eksemplar av kartet skal være ved gruben og et annet tilstilles bergmesteren.

3. De opplysninger og karter som bergmesteren mottar i henhold til denne paragraf, skal bare benyttes i offentlig øiemed og må ikke meddeles uvedkommende.

§ 24.

I den utstrekning hvori det kan gjøres uten særlige vanskeligheter og utgifter, må det under driften søkes undgått å ødelegge geologiske og mineralogiske dannelser eller andre naturforekomster og steder som kan antas å ha videnskapelig eller historisk betydning.

§ 25.

1. Vil innehaveren midlertidig eller endelig innstille driften i en grube for hvilken kartoptagning er påbudt, skal han snarest mulig underrette bergmesteren derom.

2. Den forbygning som er anbragt av hensyn til grubens sikkerhet, må i disse tilfelle ikke skades eller fjernes uten tillatelse av bergmesteren.

3. Åpninger i dagen skal fylles eller omgis med forsvarlig gjerde.

Sjette kapitel.

Om arbeidervern.

§ 26.

1. De lovbestemmelser om arbeidervern som til enhver tid gjelder for bergverksdrift i Norge, skal også gjelde for bergverksdrift på Spitsbergen (Svalbard), men med de endringer og tillem্পninger som Kongen fastsetter under hensyntagen til de stedlige forhold.

2. Det som er bestemt om arbeidere i §§ 27—33 skal også gjelde andre som er ansatt ved bergverksdriften på stedet.

§ 27.

1. Arbeidsgiveren er forpliktet til å skaffe sine arbeidere sundt og forsvarlig husrum og i den utstrekning forholdene tillater det å sørge for sanitære innretninger.

Nærmere forskrifter om bebyggelsen og husenes innretning utferdiges av vedkommende departement. Departementet kan også, når behov foreligger, pålegge arbeidsgiveren å holde forsamlingslokale og en passende samling av bøker i et sprog som arbeiderne forstår.

2. Arbeidsgiveren er forpliktet til å ha tilstede ved anlegget de fornødne lægemidler, kirurgiske instrumenter og forbindingssaker.

Nærmere forskrifter herom utferdiges av vedkommende departement.

3. Departementet kan pålegge arbeidsgiveren å holde et for øiemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og fornødent utstyr og betjening, beregnet på et så stort antall pasienter som departementet bestemmer. Når departementet finner det påkrevet, plikter arbeidsgiveren dessuten å sørge for lægehjelp på stedet.

§ 28.

1. Arbeidsgiveren er forpliktet til å sørge for at der på den tid av året da forbindelsen med utenverdenen kan ventes avbrutt ved isforholdene er tilstede ved anlegget de beholdninger av proviant, klær og andre livsfornødenheter som hans arbeidere trenger til minst ett års opphold. Beholdningene fordeles i betryggende depoter.

Nærmere forskrifter til gjennomførelse av disse bestemmelser utferdiges av vedkommende departement.

2. Politichefen kan i fornødent fall påby eller selv iverksette hjemsendelse av så mange arbeidere som han finner bydende nødvendig forat beholdningene skal være tilstrekkelig for de gjenværendes opphold.

Klage har ikke opsettende virkning.

§ 29.

Våben, ammunisjon og sprengstoffer samt alkoholholdige drikker og bedøvende midler kan kun innføres til Spitsbergen (Svalbard) efter regler fastsatt av Kongen under fornøden hensyntagen til behovet.

§ 30.

1. Nettooverskuddet av den handel med arbeiderne som arbeidsgiveren selv eller gjennom andre driver eller er interessert i på stedet skal efter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øiemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes av arbeidsgiveren i forening med et av arbeiderne opnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt til avgjørelse av politichefen. Ved beregningen av nettooverskuddet er arbeidsgiveren berettiget til å fratrekke en rimelig rente av den kapital han har nedlagt til anlegg av handelsbod.

2. Bestemmelsen i post 1 gjelder også hvis arbeidsgiveren har nogen fortjeneste på sitt underhold av arbeiderne på Spitsbergen (Svalbard).

§ 31.

1. Arbeidsgiveren skal i sykdomstilfelle sørge for pleie av sine arbeidere inntil de blir helbredet eller iallfall er istand til å bli sendt hjem. Hjemsendelsen skal i dette tilfelle betales av arbeidsgiveren.

2. Dessuten plikter arbeidsgiveren å yde erstatning for tap av arbeidsfortjeneste under sykdommen.

3. Kongen fastsetter de nærmere regler om plikten til sykepleie og om betingelsene for og størrelsen av den erstatning som skal betales for tap av arbeidsfortjeneste under sykdom.

§ 32.

Blir en arbeider under utførelsen av sin virksomhet rammet av en olykke som ikke skyldes forsett hos den forulykkede, påhviler der arbeidsgiveren, foruten de i

§ 31 nevnte forpliktelser, en plikt til å betale den forulykkede, eller i tilfelle av dødsfall hans etterlatte, skadeserstatning efter nærmere regler som fastsettes av Kongen.

§ 33.

1. Arbeidsgiveren skal overfor vedkommende departement gjennom bankgaranti, forsikring eller på annen måte stille betryggende sikkerhet for arbeidernes fordringer. Sikkerhetsbeløpets størrelse fastsettes og den tilbudte sikkerhet godkjennes av departementet.

2. Opfylles ikke plikten til sikkerhetsstillelse, kan departementet fastsette en tvangsmulkt som påløper inntil forholdet er bragt i orden. Tvangsmulkten innføres ved utpantning. Den anvendes som bestemt i § 30.

S y v e n d e k a p i t e l.

Overgangsbestemmelser.

§ 34.

1. Personer og selskaper som fremsetter territoriale krav på grunnlag av besiddelsestager eller okkupasjoner som har funnet sted før undertegningen av Spitsbergtraktaten skal forsåvidt deres krav er notifisert overensstemmende med § 1, post 1, i bilaget til nevnte traktat, ha adgang til uten hinder av bestemmelsene i denne bergverksordning, men også uten at deri ligger nogen anerkjennelse av deres krav, å utføre søkning og drive bergverksdrift innenfor de påståtte områder, så lenge deres krav ikke er falt bort eller forkastet i henhold til bestemmelsene i nevnte bilag. I dette tidsrum har ingen annen rett til å foreta søkning eller drive bergverksdrift innenfor de nevnte områder.

2. Bestemmelsene i kapitel 5 og 6 skal også gjelde bergverksdrift som drives i henhold til post 1 fra 1ste september året efter at bergverksordningen er trått i kraft.

§ 35.

1. De personer og selskaper som i henhold til bestemmelsene i bilaget til Spitsbergtraktaten blir kjent eiendomsberettiget til et visst område, skal tildeles så mange utmål som de ønsker innenfor grensene av sitt eiendomsområde under følgende betingelser:

- a. at den besiddelsestager eller okkupasjon hvorpå den tilkjente eiendomsrett grunner sig, fra først av har funnet sted i det øiemed å utnytte området til bergverksdrift eller senere er etterfulgt av sådan utnyttelse;
- b. at begjæring om utmål inneholdende opplysning om forekomstens art med henvisning til en samtidig innlevert prøve av det funne og ledsaget av det fastsatte gebyr fremkommer til bergmesteren innen 10 år efter at kravsmannens hjemmelsbrev på eiendommen er utferdiget i henhold til bestemmelsene i bilaget til Spitsbergtraktaten § 1, post 9, eller § 2, post 11, forutsatt at hjemmelsbrevet er eller blir endelig.

Gebyret beregnes med kr. 500,00 for det første og kr. 200,00 for hvert av de følgende utmål innenfor grensene av samme eiendom.

I de her omhandlede tilfelle får bestemmelsene i § 11, post 1 og post 3, siste ledd, samt § 12, post 1, post 2 c, post 3 og 4, tilsvarende anvendelse mens de øvrige bestemmelser i §§ 9—12 er uten anvendelse.

2. Inntil utløpet av den i post 1 under b nevnte frist og forsåvidt utmålsbegjæring fremkommer i rett tid inntil utmålsforretningen er blitt endelig, har

den godkjente eier enerett til å foreta søkning og drive bergverksdrift innenfor sitt eiendomsområde. I dette tidsrum kommer bestemmelse i kap. 5 og 6 til anvendelse.

3. For de utmål som de i post 1 nevnte personer og selskaper erholder i henhold til post 1, er de fritatt for den i § 17 nevnte utmålsavgift. Det samme gjelder for de utmål som de begjærer i henhold til fund som de har anmeldt i løpet av de i post 1 b nevnte 10 år.

Forøvrig kommer bestemmelsene i denne bergverksordning i sin helhet til anvendelse på utmålene.

Slutningsbestemmelse.

§ 36.

Denne bergverksordning trer i kraft fra den tid som bestemmes ved lov.